

„... kérjétek tehát az aratás Urát,...”

Máté 9,38

Az aratás a mai gyerekeknek és fiataloknak nem mond sokat. Talán nagyobb a mezőgazdasági gépek forgalma az utakon, hatalmas kombájnok vonulnak a mezőre, s ez csak néhány gazda, mezőgazdasági alkalmazott munkája. Hetven-nyolcvan évvel ezelőtt az aratás a falvak egész lakosságát érintette. Mindenki tudatában volt annak, hogy ennek a munkának milyen jelentősége van. Mindenki tisztában volt azzal is, hogy a nyári hőségben kaszálni, markot szedni, csépelni nagyon kemény munkát jelent. Ilyenkor a hegyekben lakók is megindultak az alföldi falvakba, hogy 2-3 héttig vendégmunkásként, részes-aratóként dolgozzanak a falusi gazdáknál, így biztosítva be családjuk számára a mindennapi kenyeret. A 20. század hatvanas és hetvenes éveiben a falun élő diákoknak ez az időszak lehetőséget nyújtott a rendszeres fizikai munka felelősségteljes végzésére és pénzkeresetre is. Kemény feladat volt a szünidőben hajnali öt órakor kelni, majd a déli másfél órás pihenő után estig ismét dolgozni. Ma talán a szülők nagy része nem is engedné, hogy 14-18 éves gyermeke ilyen keményen dolgozzon. Pedig az aratás ma is nagyon fontos munka. Egyrészt azért, mert „kenyér-kérdésről” van szó, mert a munkában résztvevő megtanulja, hogy mi minden kell ahhoz, hogy legyen aratás, és azt is, ki kell ahhoz, hogy az aratás ne csak eredményes, hanem áldott is legyen. Elég ugyanis egy kiadós eső és akár napokra megakad a munka, nem lesz elég száraz az aratnivaló, nagy gépekkel nem is lehet a földekre menni. Ilyenkor szoktak méltatlankodni, boszszankodni a gazdák, mondva: Már igazán várhatott volna az eső, a rossz idő! Jézus is beszél az aratásról, amikor a Hegyi Beszéd után bejárja Galilea falvait és látja az ott lakók származásos testi és lelki állapotát, „mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül.” Ez a tartomány zsidók és különböző pogány népek igazi „multikulturális” terü-

lete volt abban az időben. Nem véletlen, hogy Jeruzsálem vallási és politikai vezető rétege szerint gondolkodó Fülöp így teszi fel a kérdést: „Származhat-e valami jó Názáretből?” Ez az „elit” megszokta, hogy ők határozzák meg a dolgok értékrendjét, s az ő akaratukhoz kell igazodnia a zsidóknak, ha nem akarnak kirekesztettekké válni. Ők kiegyezve a római világhatalom helyi képviselőivel, nagyon jól éltek mások fáradságos mun-

Aj református temploma

kájából, s nem zavarta őket népük elgyötört és elesett állapota. Nem pásztorolni akarták a népet, hanem felhasználni és kihasználni saját céljaik elérése érdekében. A Megváltó látja ezt nyomorúságos testi, lelki állapotot. Ezért tanítványait közös, felelősségteljes szolgálatra inti. Mivel az aratnivaló sok, munkásokra van szükség. Ez nem csupán képzés kérdése. Sok jól képzett szakember nem a szakterületén dolgozik, vagy csak az elméletet ismeri, a gyakorlat nem az ő területe. Jézus kihangsúlyozza, hogy kérni kell! Kérni kell a magvetőnek, hogy munkája eredményes legyen, hogy képes legyen türelemmel várni és szüntelenül kérni. Az is egyértelmű, hogy az

Dömötör Tibor

Modern ember

Tajadja az Istent,
Feljéti a mennyet,
Szolgálja a Sátánt
Imádja a szennyet.

XX. század

Jönni-enni
Be nem telni
Adni-venni
Mégsem nyerni
Jönni-menni
Célt nem lelteni
Isten nélkül
Tönkremenni

Örök élet

Ember élet
Bűnössé lett
Bűnös élet
Ördögé lett
Örök élet semmivé lett.
Isten élet
Emberé lett
Ember élet
Krisztusé lett
Örök élet
Hívóké lett

Dömötör Tibor, az Amerikai Magyar Református Egyház első püspöke, 1929-ben született Budapesten. Teológus.

„... kérjétek tehát az aratás Urát...”
- folytatás az előző oldalról

aratásnak van ura, s nem az aratók az urai ennek a munkának. Sajnos gyakran tapasztalható, hogy nagy a bizalom a gépek iránt, a vegyszereink hatása iránt, a munkamódszer iránt, de sokan nem veszik komolyan azt, hogy az aratásnak Ura van, akihez fordulnunk kell naponként. Lehet szó a mezei munkáról, s a lelkeszi szolgálatról az Ő áldása, segítsége nélkül nincs áldott eredménye fáradozásunknak. Meny nyivel áldottabb és békésebb az életünk, szolgálatunk, ha minden nap tudjuk: nem vagyunk magunkra hagyva, kiszolgáltatva semminek és senkinek, mert az aratásnak Ura van, akinek megvallhatjuk erőtlenségeinket, sikertelenségeinket, s segítsége, oltalma nem marad el.

Csoma L

Dömötör Tibor - folytatás
az előző oldalról

giai tanulmányait Debrecenben fejezte be, majd 1956-ban elhagyta Magyarországot. Clevelandben, Alliance-ban és Akronban szolgál. Sokrétű szolgálatának áldott hagyatéka ma is az amerikai magyar reformátusokat gazdagítja. Három rövid versének lelki üzenetét olvashatják lapunk olvasói.

Szerk.

Hitvalló kiállítás az orvosok és ápolók mellett Internetes imacsoport a gyógyítókért

Elkel az imatámogatás az orvosoknak, ápolóknak, akik a koronavírus-járvány miatt a teljesítőképességük határán vannak. Bella Violetta, a Dunántúli Református Egyházkerület lelkipásztora imacsoportot hozott létre az egyik közösségi oldalon, hogy minél többen hordozzák imádságban a gyógyítókat.

A járvány elején, az első hullám során még komoly társadalmi lelkesedés, empátia, segíteni akarás övezte az egészségügyi dolgozók munkáját, akik azóta is első vonalban küzdenek az emberekért. Azonban az időközben eltelt bő egy év során a fenti összefogás jócskán meggyengült, ellenben erősebbek lettek a gyógyítók elleni kritikák, melyek gyakran minden alapot nélkülöző álhírekből, rosszindulatból és összeesküvés-elméletekből táplálkoznak.

„A férjem győőrújbaráti gyülekezetében látom, hogy a közösséghez tartozó orvosok, egészségügyi dolgozók egyre leterheltebbek, a családjaiknak is egyre több áldozatot kell hozniuk, egyre nagyobb rajtuk a lelki nyomás. Nem vagyok egészségügyi dolgozó, nem estem át a Covidon, és hála az Úrnak, a szűkebb családi-baráti körben sem történt súlyosabb megbetegedés, sem halál, mégis érzem, hogy Isten – azokon keresztül, akikkel az elmúlt időszakban kapcsolatba kerültem – a szívemre helyezte a csoport indítását.”, nyilatkozta a *Reformátusok Lapjának* a kezdeményezés háttéréről a lelkipásztor.

Bella Péter református lelkipásztor imádsága: Urunk! Azért imádkozunk most, hogy a frontvonalban dolgozó orvosok, ápolók, asszisztensek, mentősök, iro-

dai dolgozók tudjanak egymásra is számítani. Adj bizalmat egymás felé, segítsd őket, hogy bajtársakká tudjanak válni, hogy meg tudják egymással osztani a terheket és az örömöket.

Szentlélek, légy a békítő ott, ahol konfliktusok alakulnak ki közöttük. Légy a vigasztaló, ahol túl sok a fájdalom. Légy az erősítő, ahol megfogyatkozik az erő, a kitartás. Légy a frissesség adója ott, ahol elfáradtak. Légy te, aki közelebb hozod egymáshoz őket, hogy ne csak egymás mellett, de együtt és egymásért is küzdjenek.

Áldd meg az egészségügyben dolgozókat, és erősítsd közösségüket!

Ámen!

A közösségi médiában számos hasonló, felekezeti háttérű kezdeményezést találunk. A tematika mindig az aktualitást, életünk alakulását, az adott szükséghelyzetet követi. Az imafelhívások között találunk kezdeményezést a nemzetért, a világszerte üldözött keresztyénekért, Észak-Koreaért vagy éppen a koronavírus-elmúlásáért.

„Nagy a szükség. Tavasszal volt még taps, szívecskék az ablakban, mára csak a fáradtság maradt, és a növekvő terhelés. Imádkozzunk azokért, akik az életekért harcolnak, sokszor akár az álhírekkel, félinformációkkal is szemben. Imádkozzunk a családjaikért, életükért, munkájukért. A csoport nyílt, önkéntes, várja az imákat és akár az imakéréseket is.” Ezzel a rövid bevezetővel ismerteti szolgálatának mibenlétét és céljait az érdeklődőkkel az *Ima az egészségügyisért* nevű nyilvános csoport, melynek cikkünk írásakor már közel 900 tagja van.

Takács Eszter evangélikus kórházlelkész imádsága: Áldott légy, Szentlélek Isten, hogy nincs egy fűszálnyi terület, ahol ott ne volnál. Úgy töltsz be mindent mint a levegő, beléd ütközünk, ha csak megmozdulunk, előtted görnyedünk, mikor meghajlunk.

Jelenléted világossága ragyogja be ezekben a percekben is a kórházi szobákat, műtőket, orvosi szobákat, intenzív- és covid-osztályokat. A Te isteni jelenléted válnék megtapasztalhatóvá, tapinthatóvá mindazok számára akik a kórházakban, dolgoznak, gyógyulnak. Hadd legyen orvos és nővér csodálatos gyógyító erőd esz- köze.

Áldd meg mindannyiukat isteni kegyelemmel, hogy áldássá legyenek a kórházba kényszerülők számára. Ruházd fel őket erőddel ezekben a bizonytalan időkben, hogy saját helyzetük nehézségei közepette is átragyogjon rajtuk szereteted.

Te minden dolgunkban jelenlévő Isten, áldd meg őket fáradozásukért, hogy támogatni tudják a gyengéket, az elesetteket. Vezesd őket csüggedésből reménységre, bizonytalanságukból benned való bizalomra. Engedd, hogy békességed betöltse szívüket, otthonaikat, munkahelyüket és az egész teremtett világot.

Ámen.

A csoport alapítója szerint a Facebook-on nyilvánossága előtt történő fohász „semmiképp sem pótolja a személyes imádságainkat. Viszont kár lenne kihagyni, csak mert mások előtt gátlásaink vannak. Remélem, hogy egymás imáit látva felszabadulunk a teher alól. Nem csak a legügyesebb szavainkkal megírt, vagy a legdiplomatikusabban

megfogalmazott ima jó. A Lélek erősít, segít, és könyörög – a mi botladozó szavaink mellett vagy épp ellenére is.”, mondja Bella Violetta.

Az imacsoport ökumenikus nyitottsággal indult, tagjai között lelkészek és egészségügyi dolgozók is vannak. Bárkitől örömmel fogadnak imádságokat, melyek felkérésre is íródtak, például Horváth Gergely rádiós újságírótól és Dejsics Konrád pannonthalmi szerzetestől. “Hiszem, hogy a közösségi médiában megosztani egy saját szavainkkal megírt imádságot nemcsak kiállítás a járvány miatt nehéz helyzetben dolgozó orvosok, ápolók, szakdolgozók, kórházlelkészek mellett, hanem egyben hitvallás is.”, zárja szavait Bella Violetta.

Horváth Gergely református rádiós, a Klasszik Rádió műsorvezetőjének imádsága: Mennyei Édesatyánk, tavasz van, mégis, akik a városban lakunk, lassan többet halljuk a szirénát, mint a madarak énekét. Minden vijjogó élesen arra figyelmeztet, hogy újabb és újabb emberi életért zajlik a küzdelem.

Már nem tudjuk elfordítani fejünket, ezért feléd és hozzád fordulunk: Mennyei Atyánk, minden élet ura te vagy! Könyörgünk mindazok életéért, akik e pillanatban is a kórház felé tartanak, vagy már ott vannak, mindazokért, akik segítségre szorulnak: te mentsd, őrizd és gyógyítsd őket! (...) És egyként könyörgünk itt azokért, akiket segítségül küldesz: a mentő-

sökért, az ápolókért, az orvosokért, azokért, akik életet mentenek vagy életvesztést előznek meg, vagy helytállnak a maguk helyén a gyógyításban, mások segítségével. (...)

Könyörgünk értük nemcsak mint fontos szakmai feladatot ellátókért, hanem mint magánemberekért, akik családok tagjai, fenn- és összetartói, akik anyák és apák, fiúk és lányok, testvérek és barátok. Mennyei Urunk! Ilyen testi-lelki terheltségben gyorsan fogy az emberi erő. Téged kérünk: a te erőd, vigasztalásod és reményadásod legyen minden egészségügyi dolgozóval is. (...)

Ámen.

Fábián Tibor

Czeplédy Aladár (1931-2021)

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva és a boldog feltámadás reménységében vettünk búcsút a martonfalvai gyülekezet hűséges gondnokától, Czeplédy Aladártól, aki életének 90-ik évében adta vissza lelkét Teremtőjének.

Gondnok testvérünk földi életpályája 1931. november 3-án indult el a Gömör megyei Martonfalván. Református, nemesi származású családban nevelkedett fel. Gimnáziumi tanulmányait Rimaszombatban kezdte, de a II. világháború miatt félbe kellett szakítania. Bősön mezőgazdasági szakot tanult, majd Tornalján tette le az érettségi vizsgát.

Isten társat rendelt mellé Nagy Lenke személyében, akivel 1960-ban kötött házasságot. Közös életüket a Mindenhátó Isten két gyermekkel - Ágnessel és Zoltánnal - ajándékozta meg, később négy unokával.

A helyi szövetkezetben könyvelőként, valamint agrónomusként dolgozott. A Helyi Nemzeti Bizottság elnökeként fontos volt számára a község jóléte, iskolája, irodaháza, kultúrháza. Szorgalmas, munkával teli életet élt még nyugdíjba vonulása után is, ekkor kedvelt foglalatosságának, a méhészkedésnek szentelte idejét.

A református gyülekezetnek előljárója, presbitere volt,

majd több, mint 25 éven keresztül a gyülekezet odaadó gondnokaként szolgálta Isten ügyét. Gondnoksága kezdetén történt a templom felújítása, majd az ezt követő években is többször megújult és szépült a templom, melyben gondnok testvérünknek nagy érdeme volt. Idős kora és betegsége ellenére is szívügyének tartotta a református gyülekezet életét. Amíg ereje engedte, mindig munkálkodott Isten dicsőségére és a gyülekezet javára. Féltő szeretet emésztette lelkét Isten háza iránt. Példás gondnokként marad emlékezetünkben.

Temetése március 14-én volt a martonfalvai temetőben, ahol a gyülekezet lelkipásztora Szőkéné Orémus Zsuzsanna hirdette Isten üzenetét a következő Igék alapján: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelttetek, és én megnyugosztalak titeket.” (Máté 11:28); „Semmit ne félj azoktól, a miket szenvedned

kell..... Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek koronáját.” (Jel 2:10)

Istennek adunk hálát elhunyt testvérünk életéért és szolgálataért. Az Úr vigasztalja és erősítse meg gyászoló szeretteit!

Szőkéné Orémus Zsuzsanna
lelkipásztor

Közelebb hozni a keresztyén értékrendet

Hanván ünnepélyes keretek között adták át a Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Program keretében a magyar kormány támogatásának köszönhetően megvásárolt, átalakított és felújított óvoda épületét. A húsz férőhelyes, egy csoportszobás intézmény fenntartói jogait az idei év elején vette át a református egyházközség az önkormányzattól. A teljes beruházás költsége közel 300 ezer eurót tett ki.

„Aki épít, az a jövőre gondol. Aki el kezd építkezni, annak a szívében, a lelkében, a gondolataiban ott van a reménység és a hit, hogy a munkája a jövőt szolgálja. A jelenben fáradozunk a jövőért. Mi keresztyén emberek ezt is tesszük. Ott van a szívünkben, a lelkünkben az a bizodalom, hogy minden szolgálataunk Isten kegyelmét és szeretetét hirdeti, a mi életünket pedig megerősíti” – ezekkel a gondolatokkal kezdte áhítatát Géresi Róbert püspök, majd azzal folytatta, hogy egy óvoda esetében ez a gondolat kétszeresen is igaz.

Elmondta, hogy egyrészt egy felújított, átépített épületet adnak át óvodának a gyermekek használatára, a szülők meglepedésére és örömére. Az óvoda, az iskola, az oktatási intézmény pedig méginkább a jövő felé viszi az emberi szíveket, tekinteteket és lelkeket. Rámutatott viszont arra, hogy önmagában sohasem az építés a cél. „Akkor döntünk helyesen, ha megfogalmazzuk azokat az alapállásokat, amelyek mentén egy közösség építeni kezd. A cél ugyanis nem az, hogy egy épület álljon és megújuljon, hanem az, hogy a szívek, a lelkek, az emberi életek, a gyermekeknek jelenvalósága építtessék eme fáradozás által” – fogalmazott a püspök. Erre utalt a folytatásban is, amikor a kövek, a célnak megfelelő épület fontosságát hangsúlyozva rámutatott, hogy az csak akkor tölti be a küldetését, ha tartalommal van megtöltve, s itt élő gyermekek és családok gazdagodását szolgálja. Hozzátette: „Ha az ő életük úgy van vezetve és vezettetve, hogy hitben megerősödnek, nemzeti öntudatban épülnek, s nem feledkeznek meg arról a csodálatos ajándékról sem, amelyet anyanyelvünkben adott nekünk az Isten. Az óvoda az alapozást szolgálja, amely a legfontosabb részét képezi az építésnek. Ebben szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik ebben a községben a szolgálatot végezték egyházunk javára és nemzetünk épülésére” – mondta Géresi Róbert példaértékűnek nevezve a hanvai a gyülekezetet, mert lehetőségeit tovább bővítte szolgálja Isten dicsőségét.

„Mindennek megszabott ideje van. Megvan az ideje minden dolognak az ég alatt: megvan az ideje a rombolásnak, és megvan az ideje az építésnek” – a Prédikátor könyvéből vett idézetel kezdte az épület felújításáról szóló beszámolóját Nagy Andrea, a gyülekezet lelkipásztora, majd azzal folytatta, hogy ezt a bibliai igazságot az óvodájukkal kapcsolatban a múltban többször is megtapasztalhatták, mert volt, hogy előbb rombolni, il-

letve bontani kellett ahhoz, hogy utána építhessenek. Majd felidézte, hogy a most felújított óvoda épületét a hívek a két világháború között emelték egyházi iskola céljára. Az előzőt ugyanis a csehszlovák hatóságok bezárták annak elavult állapotára hivatkozva, ugyanakkor felajánlva, hogy helyette egy modern, állami iskolát építenek a község lakosainak. „Őseink azonban nem mondtak le arról, hogy a helybéli gyermekek református magyar szellemiségű nevelésben részesüljenek, ezért közadakozásból egy év alatt felépítették az új iskolát, amely a második világháborút követően azonban áldozatul esett az államosításnak. Később új iskola épült a községben, az egykori református iskola épületbe pedig az óvoda költözött” – foglalta össze röviden az épület történetét Nagy Andrea.

A Hanvai Református Egyházközség presbitériuma 2018-ban határozott arról, hogy amennyiben lehetőséget kapnak, akkor ők is bekapcsolódnak a magyar kormány által támogatott Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Programba. A későbbi döntésük hátterében az állt, hogy a városi gyülekezeteknek sze-

retnének lehetőséget biztosítani az óvoda alapításra. Amikor azonban lehetőség nyílt arra, hogy a falvakban is lehet létesíteni oktatási-nevelési intézményt, a gyülekezet presbitériuma egyhangúlag támogatta a programba való bekapcsolódást azzal, hogy az önkormányzat által fenntartott, az egykori egyház-

községi ingatlanban működtetett óvodát veszi át az egyházközség. Ebből a célból vásárolták meg a Bethlen Gábor Alap támogatásával az önkormányzati tulajdonban lévő épületet, majd tették komfortosabbá falak elmozdításával az óvoda céljára. A munkálatok négy hónapi tartottak, 2020. június 16-án kezdődtek és októberben fejeződtek be. A beruházás költsége közel háromszázezer eurót tett ki, amely magába foglalta az épület megvásárlását, felújítását, a bebútorozását, valamint a kültéri játszótér kialakítását.

„Jó látni azt, hogy Magyarország Kormánya felelősséget vállal és visel a határon túli magyarokért. Anyaországi támogatás nélkül az óvoda átvétele és felújítása továbbra is álom maradt volna. Bízunk abban, hogy ez az óvoda sokáig szolgálja majd közösségünket, az itt élő gyermekeket. Sőt, segítséget nyújt abban, hogy magyar anyanyelvünk és kultúránk megőrzése mellett a keresztyén értékrendet is közel tudjuk hozni a gyermekekhez és családjukhoz” – nyomatékosította beszéde végén Nagy Andrea.

Az óvodások rövid kis műsorukkal tették színesebbé az ünnepséget

„Immár ötödik esztendejébe lépett a Kárpát-medencei Magyar Óvodafejlesztési Program, amely Magyarország Kormányának Trianon óta a legnagyobb és legmélyrehatóbb rendszerszintű nemzetpolitikai programja” – mondta Grezsa István, a Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Program koordinálásáért felelős miniszteri biztos. A programot számokkal is kifejezve ismertette, hogy 179 új intézményt építenek fel Kárpát-medence szerte és 713-at újítanak fel. A Felvidéken az előbbiből 33-t, az utóbbiból pedig 162-öt.

„Annak ellenére, hogy fogjuk, ezeket az intézményeket be tudjuk népesíteni. Jól jelzi ez azt, hogy milyen hiányokat próbálunk csökkenteni” – hangsúlyozta a miniszteri biztos. Végezetül megköszönte a Szlovákiai Református Keresztyén Egyháznak az elmúlt öt esztendő során tapasztalt megbízható együttműködését. „Mi ötszáz éve eltéphetetlen kapocsban vagyunk magyarokként a református egyházzal, hiszen anyanyelvünk átmentését és megőrzését a református prédikátoroknak köszönhetjük. Jó volt megtapasztalni, hogy a felvidéki reformátusok jelentős részben vették ki az óvodafejlesztési munkából a feladatukat: 25 intézmény sorát vették kézbe, s ebből 20 újat építenek. Úgy gondolom, ez igazán derekas teljesítmény – fogalmazott Grezsa István, aki beszédét az ismert idézettel zárta: Nem is azé, aki fut, nem is azé,

aki akarja, hanem ebben a világban egyedül a cselekvő Isten dicsőségére történik minden.

A helyi önkormányzat nevében Czókoly Lajos polgármester köszönte meg a magyar kormány határozott támogatását, amellyel teljes mértékben megújulhatott az óvoda. „Külön elégtétel számomra, hogy a támogatásnak köszönhetően az épület visszakért eredeti és jogos tulajdonosához, az egyházközséghez, amelyet a hívek annak idején az anyanyelvi oktatás megtartásáért emeltettek.”

„Segítsen meg bennünket Isten abban, hogy ez a felújított óvoda sokáig szolgálhassa közösségünket. Ezen a napon nem csupán azért adunk hálát, hogy gyülekezetünk visszaszerzett valamit az őt megillető örökségből, hanem elsősorban azért, hogy mindenki összefogott a gyermekek és a gyermekes családok érdekében. Így gyülekezetünk folytathatja a közösségünkben is több évszázadra visszatekin-

tő oktató, nevelő, értékmegővő szolgálatát. A szép és megújult óvoda adva van, töltsük meg élettel és ne feledkezzünk meg arról az Istenről, aki mindezt lehetségessé tette” – figyelmeztetett köszöntő beszédében Nagy Ákos Róbert esperes, rámutatva arra, reménységes üzenetre van annak, hogy a Trianoni békediktátum 101. évfordulóján magyar református óvodát adhatunk át itt Hanván.

Az ünnepi beszédek után szalagátvágással – Grezsa István miniszteri biztos, Géresi Róbert püspök, Nagy Andrea, a gyülekezet lelkipásztora és Németh Valéria, az óvoda igazgatónője – adták át a felújított óvodát.

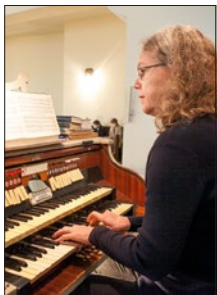
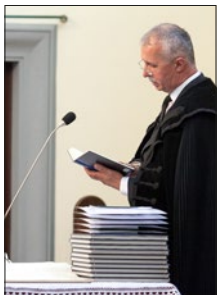
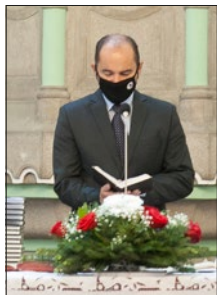
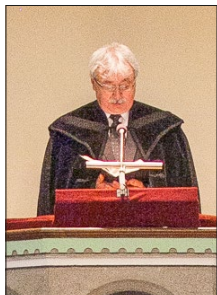

Az érdeklődők megtekintették a húsz férőhelyes, egy csoportszobás teljesen felújított óvodát.

Iski Ibolya/www.reformata.sk, Fotó: Szarvas László

A hűséges kiválasztott szolgálataért adott hálát a pozsonyi gyülekezet

A Pozsonyi Református Egyházközség 2021. május 30-án, Szentháromság vasárnapján, mondott köszönetet a nagykegyelmű Istennek Ft. Dr. Mikó Jenő életéért és szolgálataért, aki 2021. május 17-én lett volna 90 éves.

A gondnoktestvérek igei köszöntése után, amely a Zsidókhoz írott levél 13. részének 7. versére épült: „Ne feledkeztek meg vezetőitekről, akik Isten ígését hirdették nektek.” A kétnyelvű istentisztelet keretén belül igehirdetéssel szolgált a

sítették az istentiszteletet. Az „Ó, terjeszd ki Jézusom...” című altatót a 2002-ben konfirmált Takács szül. Császár Krisztina énekelte mindannyiunk meglegedésére és szlovák részről az ungi gyökerekkel rendelkező Matej Lančarič, az utolsó keresz-

telői között szereplő mára már aktív fiatal gyülekezeti tag tett bizonyosságot a hitről Karl von Gerok versén keresztül.

A köszöntések sorát Porubán Ferenc, Egyetemes Egyházunk megválasztott főgondnoka kezdte, aki a páli útmutatást

gyülekezetünkben Ft. Géresi Róbert, aki az ApCsel 8,26-37 alapján kiemelte, hogy Mikó Jenő szenvedélyes kitartással hirdette Isten ígését, az ígellatgatóknak sokszor komoly kihívást jelentett az ő igehirdetése, de minden igehirdetés mögött ott lebeg(ett) a nagy kérdés: „**a mi életünk mennyire van előkészítve az Ige befogadására? Mennyire engedjük meg az**

szorgalmazva: „**Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!**” (IKor 16,14) rámutatott arra, hogy a lelkipásztor Isten szeretete nélkül önmagában mit sem ér.

Nt. Görözdí Miklós nagyon személyes köszöntést intézett a gyülekezethez és a jelenlévő Mikó Jenő leszármazottaihoz, akik előtt felolvasta az 1991-ben kibocsátása alkalmával ka-

Úrnak, hogy a mi életünket elérje, megváltoztassa és megváltssa?”

A gyülekezeti szolgálattevő, a püspök, a teológiai tanár kétnyelvű életrajzát a közösség megválasztott lelkipásztora készítette el, amik között az ő szolgálatának gyümölcsei színe-

pott ígét Mikó Jenőtől: „**éljetez szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk áldozati ajándéku, Istennek kedves illatként.**” (Ef 5,2) Hozzáfüzte, hogy ez az ige teljesen meghatározza szolgálatát és minden Bibliájában ott szerepel az első lapon. Ő volt az, mint utód az

esperesi tisztségben, aki köszöntésében megnyitotta a gyülekezeti teremben elkészített tárlatot, amely Mikó Jenő életét, szolgálatát és aktív ténykedését mutatja be a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház élén, valamint a rendszerváltást követő Pozsonyi Református Egyházközségben. Ez a tárlat felelevenítette azokat az emlékeket, amelyeket a pozsonyi testvérek megőriztek a püspök úr szolgálatából.

A gyülekezeti ünnepséget ékesítette Cséfalvay Zsuzsanna kántorunk orgonajátéka. Ez ünnepi alkalom keretében köszöntöttük közösségünk jubilánsait egy-egy igével. Az alkalom a püspök úr áldáskívánásával, valamint a Pozsonyi Református Egyházközség Presbitériuma által elkészített

szeretetvendégséggel ért végett.

Hálásak vagyunk a jó Istennek azokért a szolgálattevőkért, akik hittel így fohászkodnak: „**Semmit ne bánkódjál, Krisztus szent serege, Mert nem árthat néked senki gyűlölsége, Noha e világnak rajtad dühössége, De nem hagy szegyenben Krisztus ő Felsége. Oltalmazza Krisztus az ő szent egyházát, Miként a jó pásztor saját juhocskáját; Valaki hallgatja a Krisztus mondását, Viseli mindenkor szorgalmatos gondját.**” (Református Énekeskönyv 380. dicséret 1.6. versei)

Buza Zsolt

Tisztségviselők beiktatása az Ungi Egyházmegyében

Rákos Loránt püspök helyettes ura. A püspök úr igehirdetésében Ézsaiás próféta bizonyágtétele alapján bátorított a szólásra, a tiszta ige hirdetésére, s Isten akarata iránti engedmességre. Korunk tévutakon bolyongó emberének bátran kell hirdetnünk mi az, ami Isten előtt áldott és mi az ami kárhozatos. A beiktatott esperes, Kraus Viktor Pál apostol hűségét és engedmességét hangsúlyozta, akit fogsága, hajótörése sem tudott eltéríteni az Úr által meghatározott szolgálattól. Az egyházmegye újonnan választott gondnoka, Hajdók Vince ehhez a szolgálathoz kíván segítség lenni, ahogy rövid beszédében hangsúlyozta. Istennek adhatunk hálát, hogy a megújult egyházmegyei előjárók túlnyomó többsége a középső korosztályhoz tartozik, ami azt mutatja,

Eddig ismeretlen körülmények között kellett lebonyolítani egyházunk törvény szerinti tisztújítását. Az év elején bevezetett rendelkezések miatt az egyházmegyei megválasztott tisztségviselői hivatalos beiktatás halasztásával tudták végezni hivatali teendőiket. Az élet nem állt meg, de a törvényi rendelkezések betartását halasztani kellett. Nyár elején kezdődhetett meg a beiktatások sor, s így az Ungi Egyházmegyében július 4-én gyűltek össze az egyházmegyei közgyűlés alkotó tagja, hogy a korábban megválasztott előjárók letegyék hivatali esküjüket. Az egyházmegye legnagyobb templomában, Deregnőn örömmel köszönthették a jelenlévők egyházunk püspökét, Géresi Róbertet, főgondnokát Porubán Ferencet és hitvesét, valamint

hogy gyülekezeteinkben áldottan épül egymásra a nemzedékek szolgálata. Az egyházmegye vezetése köszönetet mondott Papp Lászlónak, Czínke Istvánnak és Résvész Lajosnak, akik az előző választási időszakban hűséggel szolgáltak, de a törvényben meghatározott korhatár miatt egyházmegyei tisztséget nem vállalhattak. Az Úr áldása kísérfje mindenkor a benne bízók és neki engedelmeskedők életét és szolgálatát!

Csoma L.

Esküt tettek a felvidéki egyházi vezetők

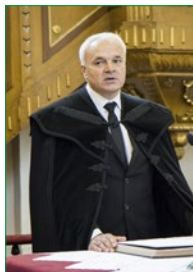
Felszentelték a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház vezetőit a rimaszombati református templomban. Géresi Róbert püspök Fazekas Lászlót, Porubán Ferenc főgondnok Fekete Vincét váltotta tisztségében. Az új püspök a szlovákiai reformátusok örök feladatának nevezte, hogy mindig Isten ígééhez mérjék magukat, múltjukat és jelenüket.

Porubán Ferenc főgondnok és Géresi Róbert püspök eskütétele

A 250 éves rimaszombati református templomban tartott kétnyelvű istentiszteleten Balog Zoltán a Magyarországi Református Egyház (MRE) Zsinatának lelkészi elnöke és Géresi Róbert püspök hirdetett ígét június 26-án. Az egyház X. Zsinatának ünnepi, nyitó istentiszteletén az új püspök mellett Porubán Ferenc főgondnok, egy-egy szlovák és magyar tisztségviselő, Rákos Loránt és Ján Semjan püspökhelyettesek, valamint Kiss Pál és Pavol Gurbal főgondnokhelyettesek is fogadalmat tettek arról, hogy gondos vezetői lesznek egyházuknak.

Az új szlovákiai püspök és főgondnoktársa a közös esküt Zán Fábán Sándor, a Kárpátaljai Református Egyház püspöke vezetésével tették le

Lelki egység

Kárpátalja és Felvidék egykori területi és jelenkori lelki egységének jeléül az új szlovákiai püspök és főgondnoktársa a közös esküt Zán Fábán Sándor, a Kárpátaljai Református Egyház püspöke vezetésével tették le. A fogadalomtételt követően Fazekas László emeritus püspök mondott imádságot, majd református esperesek és püspökök, valamint a testvéregyházak vezetői magyarul és szlovákul áldották meg Géresi Róbertet és Porubán Ferencet.

Magyarország miniszterelnöke levélben köszöntötte a felvidéki egyházi vezetőket. Orbán Viktor az örállók fontosságát hangsúlyozta, egyben köszönetet mondott a szlovákiai magyar reformátusoknak a példamutatásért, hogy gyermekeiket, unokáikat hazájukat szerető, keresztyén értékrendű embereknek nevelik, akik a velünk együtt élő népekkel közösen építhetik tovább a Kárpát-medence jövőjét. – Nekünk, magyaroknak vigyázóink lettek a mögöttünk hagyott száz évben a határainkon kívül került református egyházkerületek püspökei, akik a reformáció hagyományait követve nemcsak lelki vezetőkként álltak helyt, de magukra vették nemzeti érdekeink képviselésének, illetve a magyar kultúra ápolásának terheit is – fogalmazott Orbán Viktor.

A szlovákiai református püspököt és főgondnokot Demeter

Ibos Henrieta, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központjának vezetője köszöntötte, aki szervezete nevében a főgondnoknak bocskaik öltönyt, a püspöknek egy új palástot adott át. Géresi Róbert már ebben a palástban mondta el prédikációját.

Demeter Ibos Henrieta, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központjának vezetője a főgondnoknak bocskaik öltönyt, a püspöknek egy új palástot adott át

Isten ígéje a mérce

– Egyházunkat magyar és szlovák gyülekezetek alkotják. Nem magyar ajkúak és szlovák ajkúak, hanem magyarok és szlovákok. Egy egyház vagyunk, és évszázadok óta saját anyanyelvünkön hirdetjük az ígét a kálvini hitelvek alapján – mondta a szószékről Géresi Róbert. A szlovákiai reformátusok vezetője hangsúlyozta, az egy egyházi közösségben élő magyar és szlovák reformátusok Isten ígéjének igazságát kell hirdessék úgy, hogy a másokban az ugyanolyan értékekkel megajándékozott embert lássák. – Az Isten ajándékától elforduló egyént szeretettel elfogadjuk, de az ajándékoktól való elfordulást nem fogadhatjuk el – mondta, utalva a megengedő és egyben általa álságosnak látott korszellemre.

Géresi Róbert: Istentől kaptuk ajándékba az életet, szereteteinket, a közösséget és az anyanyelvünket is

Géresi Róbert a lelkészi pályáját útra indító ige alapján prédikált. Az efézusbeliekhez írt levél alapján (Ef 4,15) azt emelte

ki, hogy Istentől kaptuk ajándékba az életet, szeretteinket, a közösséget és az anyanyelvünket is. Keresztyénként pedig feladatunk mindezt felelősséget vállalni. – Aki mindenkit szeretni akar, az valójában senkiért sem akar igazán felelősséget vállalni. A mi keresztyén hitünk nem erről szól. Számunkra Isten ajándékai konkrét személyekben értelmezhetők és konkrét élethelyzetekben valósulnak meg: azokban a közösségekben, amelyeket ő ránk bízott – mondta az új egyházi vezető.

Géresi Róbert szerint a szlovákiai reformátusok örök feladata, hogy Isten ígéretéhez mérjék magukat, múltjukat és jelenüket. – Az alapige igazságról beszél. Nem a mi vélt vagy valós igazunkról, hanem arról, ami Jézus Krisztusban jelent meg. A reformátorok által megértett és azóta is hűségesen képviselt igazságtól nem tántorodhatunk el – mondta. A püspök szerint ha az egyházi közösség így él, beteljesíti alapvető feladatát.

A szlovákiai reformátusok lelkészi vezetője azt is hangsúlyozta, hogy az elvándorlás és a gyülekezetfogyás ellenére sem szabad elkeseredni. – El kell hinnünk a bibliai igazságot: „nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” (Róm 9,16) Higgyünk abban az Istenben, aki a keveset megsokasítja és növekedést ad – fogalmazott Géresi Róbert.

*El kell hinnünk a bibliai igazságot: „nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené”
– mondta Géresi Róbert püspök*

Bölcsen támogatni

– A presbiterek hagyományosan az egyház vénei voltak, azok az idősebb gyülekezeti tagok, akik bölcsességükkel támogatják az igehirdetők munkáját és segítettek egyben tartani Isten nyáját. Jól tudjuk pedig: „a bölcsesség kezdete, az Úrnak félelme” (Péld 1,7) – mondta Porubán Ferenc főgondnok

Porubán Ferenc főgondnok beszédében arra kérte a megjelent gyülekezet tagjait, ne felejtsek el imádkozni előljáróikért

beszédében. A presbiteri vezető felelősségének tudatában arra kérte a megjelent gyülekezet tagjait, ne felejtsek el imádkozni előljáróikért, hogy azok tudjanak „kipróbált emberként megállni az Isten előtt, mint olyan munkás, aki nem vall szégyent, hanem helyesen fejtegeti az igazság ígét!” (2Tim 2,15)

Belefeledkezni Isten ajándékaiba

Életünkre, nyelvünkre, kultúránkra Isten adományaiként tekinthetünk – fogalmazott igehirdetésében Balog Zoltán. A Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke, a református Bibliaolvasó Kalauz által kijelölt igeszakasz alapján (Préd. 5, 17-19) beszélt. – Mi reformátusok igyekszünk sokat tenni népünkért, de akkor adhatunk a legtöbbet a ránk bízottaknak, ha a legfőbb jót, Isten beszédét és annak erejét adjuk tovább. Ezért fontos, hogy örüljünk és élvezzük azt, amit kaptunk.

Balog Zoltán tapasztalata szerint egyházi vezetőként számos esetben a feladatok megoldása és az operatív munka kerül előtérbe, pedig fontos megállni és „csak úgy” örülni az Istentől kapott életnek.

Balog Zoltán szerint református örökségünkben ott vannak azok az eszközök, amelyekkel harcolni, építkezni és örülni is tudunk. Nem kell újat kitalálnunk, innoválnunk, hogy megfeleljünk a kor szellemiségének: reformálnunk viszont annál inkább.

– Élvezni az életet nem hagyományos református erény. Aki református, inkább a nehezebb utat választja, így tanultuk meg gyerekkorunkban. Néha azonban elfeledkezhetünk fontosságunkról, hiszen Isten sosem feledkezik el rólunk. Foglalkozik velünk, gondolkodik az életünkről, sőt már születésünk előtt eltervezte azt – mondta a püspök.

Balog Zoltán hangsúlyozta, a szlovákiai egyházi vezetők nem csupán menteni akarják, ami megmaradt, hanem építeni az egyházat. Ehhez Isten eszközöket, felszerelést, és a közösség támogatását is adja, ez testesül meg a felszentelési istentiszteletben is. – Református örökségünkben ott vannak azok az eszközök, amelyekkel harcolni, építkezni, és örülni is tudunk. Nem kell újat kitalálnunk, innoválnunk, hogy megfeleljünk a kor szellemiségének: reformálnunk viszont annál inkább. Élünk azzal, amit Isten nekünk örökségül adott, és az elég lesz! – bátorított a magyarországi reformátusok lelkészi elnöke.

Balogh-Zila Teodóra/www.raformatus.hu
Fotók: Szarvas László

Megtartotta tavaszi közgyűlését a barsi egyházmegye

2021. június 20-án a nagysallói református templom adott otthont a Barsi Református Egyházmegye tavaszi közgyűlésének, amelyen megválasztották az egyházmegyei szolgálattevőket.

A tanácskozás Révész Tibor esperes, zselízi lelkész szolgáltatásával vette kezdetét, aki a Gal 6,2.5 alapján hirdette Isten Igéjét. Elmondta, kivétel nélkül mindenkinek megvan a maga terhe, amivel együtt kell élnie. Mindenkinek az életében vannak olyan feladatok és terhek, amiket nem lehet átadni, de hordozni kell. Vannak olyan terhek, melyeket nem lehet egyedül hordozni, mert összeroskadszunk alatta. Ezért éljünk a lehetőséggel és

Megválasztott tanácsstagok és tanácsbírák

éljük közösségben. Közösségben, ahol megtapasztalható, hogy odaállnak mellénk imádságban s ha szükséges, szolgálatban is. És ami a legfontosabb, Jézus Krisztus megtart minket, hogy össze ne nyomjon minket a teher.

Oros Zoltán egyházmegyei gondnok a számbavétel után kijelentette, hogy a 41 alkotói tagból 36-an jelen vannak, akik megválasztották az egyházmegyei szolgálattevőket.

Egyházmegyei lelkészi tanácsstag és tanácsbíra lett: Csernyíkné Tóth Magdolna hontfűzesgyarmati, Ficzer Tamás nyitrai, Icsó Sándor vámosladányi és Tóth Zoltán garamlői lelképásztorok.

Egyházmegyei világi tanácsagnak és tanácsbírának Antal Árpád nagyodi, Cserba Gabriella zselízi, dr. Kiss Gyula kisóvári, valamint Deák Tibor fegyverneki gondnokok lettek megválasztva. Az egyházmegyei lelkészi jegyző Tok Tünde nagysallói lelképásztor, világi jegyző Hőnyi Lajos nagysallói gondnok lett.

Az egyházmegyei munkaterületek élére is megválasztották a szolgálattevőket. Pénztárnok és a gazdasági munkaterület vezetője Tóth Zoltán garamlői lelkész, a lelkipáncszozi Szathmáry Zsuzsanna nagykálnai lelkész, a diakóniai Sándor Veronika újlóti lelkész, a médiaai Ambrus Erika ipolypásztó-garamsallói lelkész, a közoktatási Antala Éva nagyölvéd-farnadi lelkész, a

missziói Ficzer Tamás nyitrai lelkész lett. Egyházmegyei ügyész Révész Csilla sárói lelkész lett. Számbavételi szolgálattevő Urbán Ágota garamvezekényi gondnok lett.

Az egyházmegyei elnökség, Révész Tibor esperes, Oros Zoltán egyházmegyei gondnok, Dukon András lelkészi főjegyző és Mente Róbert világi főjegyző beiktatására várhatóan szeptember 12-én kerül sor Zselízen.

A leköszönő egyházmegyei elnökségnek a következő igers lett a szívére helyezve „Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.” (Préd 3,1)

A közgyűlés imádsággal, áldáskéréssel ért véget.

Sándor Veronika/www.reformata.sk

Fotó: Mente Róbert

Erős vár a nyelv — Jakab István-díj

2019 - 2020 díjazottai:

- I. díj: Kádár Tamás György Sárospataki Református Teológiai Akadémia (V. évf.)
- II. díj: Bobvos Gergely Máté Selye János Egyetem Ref. Teológiai Kar (I. évf.)
- III. díj: Bodi Krisztina - SJE RTK (V. évf.)
- megosztott -
- III. díj: Himinee Nándor - SRTA

A díjazottak a díjaikat a Covid-19 világjárvány miatt szintén 2021 jún 20-án az ünnepélyes évzárón vehették át az emlékérmét.

A pénzjutalmakat: 250 150, és 50 -50 eurót már 2020-ban átvették!

2020 - 2021 díjazottai:

- I. díj: Rózsa Dávid Sárospataki Református Teológiai Akadémia (VI. évf.)
- II. díj: Krizsan Livia SJE RTK (I. évf.)
- III. díj: Koncz Eszter SJE RTK (V. évf.)

A díjazottak a díjaikat - a komáromi ref. templomban, illetve a sárospataki ünnepélyes évzáró vagy évnyitó istentiszteletek alkalmával kapják meg. Az Erős vár a nyelv — Jakab István-díj feliratú emlékérmét is; azok, akik a Biblián alapuló - önálló prédikációírásban, a magyar nyelv helyes /szabatos, stílusos/ Használatában kiemelkedően teljesítettek.

Jakab Ica

Magyarkakucs: hit a megmaradásban

Mindent megteszünk azért, hogy Magyarkakucson még sokáig élő közösség dicsérje az Urat, mondja Barabás Imre magyarkakucsi főgondnok, aki szerint fontos, hogy életre vágyó legyen egy gyülekezet.

Sokat olvasni, a magyarkakucsi kisgyülekezet rendezvényeiről. A híradások arra utalnak, hogy ez a maroknyi közösség élni akar és kapaszkodik a gyökereibe.

Tengernyi más nyelvi közösségben élve a kisebbségi etnikumok, esetünkben a bihari, partiumi, erdélyi magyarság számára szigorú követelmény, hogy képességeinket latba vetve, minden erőnkkel küzdjünk a megmaradásunkért, jövőnkért, amihez ez úton is kérjük a velünk együtt érzők önzetlen testvéri segítségét. Úgy hiszem, hogy nekünk itt, Magyarkakucson mindig szolgálatkésznek kell lennünk erre a feladatra, hogy emberhez méltó életet éljünk, és rend legyen a közösségünkben.

Ön hogyan került Magyarkakucsra?

Itt születtem, tőzgyökeres kakucsi vagyok. Szüleim és sok nemzedékre visszatekintő felmenőim is, mind itt gyökerestek. Mindnyájukra szeretettel gondolok, szüleimet pedig köszönet illeti azért, hogy lehetőséget adtak arra, hogy tanulmányaimat elvégezhettem, és a nyugdíjas kort elérve, alaposan megismerhettem és megszerettem ezt a közösséget, és szeretett, kicsiny anyaszentegyházunkat, melynek lélekszáma 120 fő.

A már említett tudósítások, ünnepélyek azt jelzik, hogy kisebbségben, többségi tengerben élve is lehet fejlődni, megmaradni. Mi kell ehhez?

Mindenekelőtt tisztánlátás és akarat. Idejében észre kell venni azt, hogy miként alakulnak körülöttünk a dolgok, milyen irányt, célt vesznek a változások. Milyen szándék rejlik mögöttük. És haladéktalanul meg kell hozni a saját javunkat szolgáló lépéseket. Mi azt akarjuk, mert azt kell akarnunk, hogy illetékes helyeken, intézményekben, fórumokon továbbra is ránk irányuljon a figyelem, hogy életünk folyása jobbra forduljon, hogy – ha netán kibillent – a dolgok menete vissza kerüljön a normá-

lis mederbe. Csakis így, állandó odafigyeléssel és időben meghozva a szükséges döntéseket, tud apadó kisközösségünk megmaradni, gyarapodni, erősödni mindenekben.

Sok szó esik arról, hogy a többségi tengerben élő kis magyar közösségeknek erősebb az identitása, a túlélési ösztöne. Ez az Élesd és Rév közötti szórványra is érvényes?

A környékbeli települések, melyeknek zöme néhány száz évvel előbb még döntően magyar volt, mára már nemcsak erősen kevert lakosú, hanem egy-két kivételtől eltekintve, teljesen elrománosodtak. Magyarkakucs ma szórvány település, kis magyar sziget, ahol már jó ideje nincs sem iskola, sem óvoda, teljesen megszűnt az oktatás. Előbb a magyar, aztán a román is. Pedig bő két nemzedékkel ezelőtt itt még nyolc osztályos, aztán már csak négy osztályos iskola működött. Ma már bármilyen hihetetlennek tűnik is, de annak idején a nyolc osztálynyi gyerekereget egy tanító oktatta és nevelte. Becsületre, tisztességre, erényességre, már kis korukban beléjük oltotta az igaz-

Presbiterként, gondokként mindig szívemen viseltem egyházunk gondjait. Elkövettem mindent, hogy mint szórványgyülekezet, legyen életre vágyó. Így fogtunk hozzá a jól átgondolt és alaposan megtervezett feladatainkhoz. Csak néhányat említek a temérdek közül: imaterem építése, központi fűtés biztosítása, a templomtorony teljes felújítása, a templomtető és a templombelső teljes felújítása (nyílászárók, padok kicserélése, központi fűtés), a parókia tetőszerkezetének kicserélése, szigetelés, belső terek teljes felújítása. Én is fel-felteszem magamnak a kérdést, hogy is lehetett ennyi mindent egy kis gyülekezetnek elérni? Amire csak azt válaszolhatom: mert nem hiányzott az emberekből a szeretet és az összefogás ereje.

A kis létszámú gyülekezetek esetében időről-időre felvetődik a bokrosítás. Erdélyben, a Mezőségben ez már a mindennapok része. Kisgyülekezeti gondnokként mi erről a véleménye?

Ez a fájdalmas jövő. De szeretem ki kell tartani az utolsó pillanatig. Amíg csak lehet, ki kell tartani az önállóság megőrzése mellett! Én

nem szeretném elérni azt az állapotot, hogy a gyülekezetek összeolvadjanak, mert ott már nincs igazi egyházi élet.

Jó kapcsolatot ápolnak testvértelepülésükkel, a Pest megyei Kakuccsal. Emellett több nem helyben élő is hozzájárul az gyülekezet fenntartásához. Miért szeretik Magyarkakucsot a közel és távol élők?

Az egységben maradáshoz feltétlen szükség volt egy olyan helyre, ahol nem-

ságszeretetet. Ma ott tartunk, hogy – néhány jótét lélek segítségével – a református egyház lelkipásztora próbálja egységben tartani a helyi magyarságot, amihez feltétlen szükség van az egyháztagok összefogására, szeretetére, rendszeres templomlátogatásukra.

Ön 1995 óta főgondnoka a kakucsi egyháznak, emellett a helyi érdekvédelmi szövetség elnöke is. Mi az erőssége az itteni magyarságnak és gyülekezetnek?

zeti és egyházi ünnepeinken összegyűlve – lelkünket, hitünket és magyarságunkat megerősítendő – összesereglnünk, emelkedett, ünnepi műsorokat tartani. Ezért a templomkertben egy márványobeliszket állítottunk fel eleink, és mindazok emlékére, akik a hazáért és a szabadságért áldozták életüket. Ez egy szakrális hely lett, ahol jeles alkalmakkor egybegyűlve, lélekben és identitásunkban erősítjük magunkat. Hasonlóképpen – avatott személyiség munkája révén – elkészítettük Magyarkakucs monográfiáját, az Árpádkori település világi és egyházi életének a történetét. Szakmabeliek és az olvasók megállapítása szerint ez a kötet volt a falu-monográfiák legolvasottabb, legsikeresebb kiadványa. Ez is sokat lendített a

falu magyarságának lelki megerősödésében. Gyülekezetünk és faluközösségünk 19 évvel ezelőtt testvérkapcsolatra lépett a Pest megyei Kakuccsal. Mindnyájunk öröme. Mert, ha a két település lakossága földrajzilag nem is, de lélekben, gondolkodásban, érzésvilágban és akaratban annál közelebb került egymáshoz. Nagyon szoros barátság köti össze a két település lakosságát. Évente jelen vagyunk a falunapjukon, ők pedig a Magyarkakucson évente megrendezett *Elszármazottak találkozója* nagyon kedves vendégei. Összinte baráti segítségükkel is mindegyre gyarapszunk, erősödünk.

A szépelemlékű múlt és az aktív jelen mellett, lesz-e magyar jövője is ennek

a rendezett és gyönyörű vidéken fekvő településnek?

A távoli jövőt nem látjuk, megítélni sem tudjuk annak alakulását. Egy dolgot viszont tudunk: a történelem nem lezárt valami, hanem folyamat, amelyben időről-időre változások állnak, állhatnak be. Mi, magyarok mindent megteszünk azért, hogy Magyarkakucson még sokáig élő közösség dicsérje az Urat. Jékely Zoltán A marosszentimrei templomban című verse ad erőt küzdelmünkökhöz: „(...) Tízen vagyunk: ez a gyülekezet, / a tizenegyetik maga a pap, / de énekelünk mi százak helyett, / hogy hull belé a por s a vakolat”.

Fábián Tibor

Pálhegyi Ferenc: Őrjárat az etika körül

Isten erkölcsi mércét helyezett belénk, amikor megteremtett. De mi azt mondtuk: nincs rá szükségünk, mi magunk akarjuk eldönteni, hogy mi a jó és mi a rossz. A Kígyó elhitette velünk, hogy a „jó és rossz tudásának gyümölcse” a magunk istenévét tesz minket. Emiatt döntéseinket és kapcsolatainkat nem a Teremtőtől származó szeretet-mércéhez igazítjuk, hanem önös ér-

őrárat c. képe jelkép-értékű lehet számunkra, aktuális etikai üzenetet közvetíthet. A világban éjszaka van, erkölcsi sötétség. Elvettük az utat, sőt elfelejtettük azt is, hová tartunk. Honnan jöhet a fény a éjszakánkba? Választ kell adnunk a kérdésekre: Kik vagyunk? Honnan jöttünk? Mi az életünk értelme? Kicsoda Jézus, és miért jött? Ha megtaláljuk a választ felragyog a fény a mi éjszakánkban is.

Ez olvasható a könyv ajánló sorai-ban. Ahogy olvasni kezdjük, azonnal érezzük nem valami elvont bölcsekedés ez, hanem korunk emberének felkínált segítség. Amint tapasztaljuk, az Istentől kapott erkölcsi mércét fokozott erővel igyekeznek „átírni” az ember jó-nak mondvá gonoszt, szépnek az utálatost, boldogítónak a kárhozatost, azt hazudva, hogy ez az igazi szabadság! Ez az egyre hangosabb „vélemény-diktatúra” kísértetiesen hasonlít egy másik diktatúrára, amely gyűjtőtáborokat hozott létre, s bejáratuk felé azt írta: „A munka szabaddá tesz!” Hogy ne jusson süllyedjen ismét ilyen mélyre az ember nagy szükség van az Isten által kijelentett erkölcsi mérce megismerésére és környezetünkben annak megismertetésére. Ebben nyújt áldott segítséget Pálhegyi Ferenc mindenki számára érhető és tanulságos könyve, melyet a Keresztény Ismeretterjesztő Alapítvány jelentetett meg.

Csoma L.

dekeinkhez. Ahelyett, hogy szolgál-nánk egymásnak, manipulálni igyekszünk egymást. Magunkkal törődve nem látjuk, nem értjük egymást. Emberi kapcsolataink útvésztojén sötétben botorkálunk. Rembrandt Éjjeli

BIBLIAOLVASÓ

v e z é r f o n a l

Augusztus

1. V.	1Kir 17	Mk 6,7-13
2. H.	1Kir 18,1-19	Mk 6,14-29
3. K.	1Kir 18,20-46	Mk 6,30-44
4. Sz.	1Kir 19,1-8	Mk 6,45-56
5. Cs.	1Kir 19,9-21	Mk 7,1-23
6. P.	1Kir 20,1-22	Mk 7,24-30
7. Sz.	1Kir 20,23-43	Mk 7,31-37
8. V.	1Kir 21,1-16	Mk 8,1-10
9. H.	1Kir 21,17-29	Mk 8,11-21
10. K.	1Kir 22,1-28	Mk 8,22-26
11. Sz.	1Kir 22,29-40	Mk 8,27-9,1
12. Cs.	1Kir 22,41-54	Mk 9,2-13
13. P.	2Kir 1	Mk 9,14-29
14. Sz.	2Kir 2	Mk 9,30-41
15. V.	2Kir 3	Mk 9,42-50
16. H.	2Kir 4	Mk 10,1-16
17. K.	2Kir 5	Mk 10,17-31
18. Sz.	2Kir 6	Mk 10,32-45
19. Cs.	2Kir 7	Mk 10,46-52
20. P.	2Kir 8	Mk 11,1-14
21. Sz.	2Kir 9	Mk 11,15-19
22. V.	2Kir 10	Mk 11,20-26
23. H.	2Kir 11	Mk 11,27-33
24. K.	2Kir 12	Mk 12,1-17
25. Sz.	2Kir 13	Mk 12,18-27
26. Cs.	2Kir 14	Mk 12,28-34
27. P.	2Kir 15	Mk 12,35-44
28. Sz.	2Kir 16	Mk 13,1-20
29. V.	2Kir 17	Mk 13,21-37
30. H.	2Kir 18	Mk 14,1-11
31. K.	2Kir 19	Mk 14,12-25

Marie Dentiére (1495-1561)

A genfi reformátorok falán egyetlen női név szerepel, Marie Dentiére. Úgy tartják róla, nézeteivel megelőzte a korát, a kortársai gyakran női mivolta miatt háttérbe akarták szorítani, így életműve jóval később kapta meg az elismerést.

Marie Dentiére Belgium Tournai városában született, kismemesi családba, 1495 tájékán. Gyermek- és fiatalkoráról nem sokat tudunk, csupán annyit, hogy viszonylag korán, 1508-ban vonult a helyi ágostai apácázárdába, ahol 1521-ben már apácafőnöknői posztra küzdötte fel magát.

A kolostorok és zárdák fogadták be a férjezetlen vagy fogyatékkal élő nőket, s a lánygyermeknek biztonságosnak vélt nevelőintézeteként is szolgálatot tettek. A lányok gyakran férjhez menetelükig laktak, és kaptak tisztes oktatást ezekben az intézményekben. A zárdák egyfajta börtönként is szolgáltak a lázadó szellemű, házassodni nem akaró, házasságtörő vagy közösségüket bármilyen módon bosszantó (zsémbes, nagyszájú, önállóságra törekvők, prostituáltak stb.) lányok és asszonyok számára. Minden nagyvárosnak volt egy vagy több kolostor, amely gyakran befogadta a menekülteket, árvákat, özvegyeket és betegeket (haldoklókat). A katolikus egyház a szüzességi fogadalmat tett, kolostori apáca életét tartotta a nő legmegtisztelőbb életformájának. A férjezetlen keresztény nő ugyanakkor csak apácaként szerezhetett magának megbecsülést vagy elismerést, főként akkor, ha ügyesen forgatta a tollat (versek, teológiai írások), ecsetet (művészi illusztrációk) vagy a tűt (egyházi terítők, palástok, öltözetek, később nemesi családok díszes kelenyei). A kolostorok élete ezáltal szorosabban összefonódott a közösség életével, mint a szerzetesrendeké. Ezek az intézmények önellátó, gazdaságban és üzleti életben jártas kolostorokká nőttek ki magukat, s mivel a középkorban a lányoknak csak két lehetőségük volt: férjhez menni (gyakran előre elrendezett, kényszerű házasságok), vagy kolostorba vonulni, így jelentkezőkből sosem volt hiány.

Marie Dentiére élete akkor vett gyökeres fordulatot, amikor megismerte Luther Márton véleményét a szerzetesrendekről, miszerint a rendek kötelező érvényű, és akkoriban drákói szigorral őrzött szerzetesi esküje a keresztyén szabadsággal szöges ellentétben állt. Luther 1524-ben végleg hátat fordított a szerzetesi létnek, s feleségül vette Bora Kata-

lint. Ez a cselekedete sarkallta Marie-t is arra, hogy kövesse a példáját, aki ugyan ebben az évben elhagyta a kolostort, viszont a vallatás és üldöztetés elől egészen Strasbourg-ig kellett menekülnie, amely akkoriban a protestánsok ismert menedék-városa volt. A 16. századi társadalom nem állt készen a független nők elfogadására, a kolostoraikat elhagyó apácákra hajléktalanság és nyomor várt, így kénytelenek voltak a protestáns városok védelmét kérni.

Strasbourg-ban ismerkedett meg Simon Roberttel, egy fiatal, szintén protes-

táns hitre áttért pappal, akivel 1528-ban kötött házasságot. Előbb Bex-ben, majd Aigle-ban (Svájc) telepedtek le, ahol a férje lelkipásztorként szolgált. Ebből a frigyből 5 gyermekük született, ám férje korán, 1533-ban meghalt. A megözvegyült Marie ezután feleségül ment Antoine Froment-hez, aki Farel és Kálvin munkatársa volt. Férjét 1535-ben követte Genf-be, s megkezdte az akkori kor felfogása szerint, radikális munkásságát. Nem elégedett meg a lelkészfeleség háttér-szerepével, hanem úgy érezte, a Szentírás a nők számára is ugyanolyan érvényű üzenetet hordoz.

Marie Dentiére már annak a kornak a szülötte, amelyben a reformáció elérhetővé tette a közoktatást a lánygyermek számára is, így egyre több nő tudott írni-olvasni, s megnyílt előttük a művelődés kapuja. Marie, több kortársnőjével együtt, egyenrangúnak érezte magát a férfiakkal, s ez meghatározta egész szolgálatát. Megismerte a Szentírást, miután Luther német nyelvre fordított Bibliája a kezébe került, s életcéljává vált, hogy hirdesse, ha Krisztusban nincs sem nő, sem férfi, akkor a nőknek is éppolyan joguk van hirdetni Isten Igéjét, mint a férfiaknak.

Merry Wiesner-Hanks, korunk egyik elismert amerikai történésznője, erről

a korszakról úgy fogalmaz, hogy a nők gyermekszülésre- s nevelésre leszűkül, kolostortól vagy házasságtól függő élete nagy változáson ment keresztül. *„Tizenhatodik századi napló”* c. művében arról ír, hogy a reformáció korában a nők már nem passzív részesei voltak a vallásnak. Miután Luther, házasemberként immár, írásban és igehirdetéseiben többször méltatta (többek között) azon nők nehézségeit és szenvedéseit, akik elvetéltek, újszülött vagy idősebb gyermeket veszítettek el, a nők végre megtalálták a „hangjukat”. Voltak, akik kiléptek az apácarendekből, mások pedig félelemből inkább maradtak, sokan prédikáltak, prófétáltak, férjeiket áttérítették a protestáns hitre, mások elhagyták férjüket, vallásos verseket, vitákat és himnuszokat írtak, s a vallás és az egyház ellentmondásainak mártírjaivá váltak.

Marie Dentiére ki akart lépni a társadalom korlátai közül, férjes asszonyként nem akart a háttérbe vonulni, hanem elkezdte hirdetni azt a radikálisnak, lázadónak tartott gondolatot, hogy a nők a házasságban is lehetnek Krisztus szolgálói. Több kortársnőjével együtt vallotta, hogy azért jogosult Isten Igéjéről beszélni, írni vagy vitatkozni, mert maga Jézus mondta, hogy „*valaki azért vallást tesz rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt.*” (Máté ev. 10:33)

Az iskola szívügye volt. Megírta az első **francia nyelvű nyelvtankönyvet** (*L'abécédaire ou grammaire élémentaire en français*), amellyel nagy szolgálatot tett az oktatásügynek, mivel addig csak latin nyelvű könyvekből folyt az oktatás.

Következő műve, **Genf háborúja és szabadulása** (*La guerre et deslivrance de la ville de Genesve*), 1536-ban jelent meg, s az első történelmi műként tartják számon, amelyet a református hitre áttért Genfben kiadtak. E művében leírja azt a harminc évnyi időszakot, amely során a III. Károly savoyai herceg és a genfi városvezetés közötti ellentétek olyan mértékben felerősödtek, hogy 1534-ben Genf városa fellázadt a Savoyai-ház uralma ellen, s Bern városának segítségével sikerrel jártak, majd egész Genf lakosságát református hitre térítették. Dentiére ezt a véres időszakot optimista szemszögből írta le, amellyel nem aratott osztatlan sikert, s arra sürgette az olvasóit, hogy akik még nem tértek át református hitre, minél hamarabb tegyék meg.

Kálvin és Farel nem kedvelték szóki-mondó stílusát, amellyel a reformáció ügyéért harcolt. Farel egy, Kálvinhoz in-

tézett levelében Marie-ról gúnyosan megjegyezte, hogy uralkodik a férjén, aki emiatt ivásra adta a fejét. Marie intelligenciájának jele, hogy nem hagyta, hogy az efféle hátráltatások megállítsák őt Krisztus ügyében.

Kapcsolatba került Navarrai Margit királynéval, aki maga is kora modern gondolkodású asszonyának számított, és szimpatizált a reformációval. Sokan úgy vélik, nagy szerepe volt a reformáció franciaországi megerősödésében, ráadásul, Marie Dentiére lányának keresztanyja is volt, így a két asszony között mind barátság, mind közös vélemény is kialakult a reformációt illetően. Marie egy francia nyelvű héber nyelvtankönyvet is készített Margit lánya, Johanna részére. Amikor Margit királyné levélben megkérdezte, mi volt Kálvin és Farel 1538-as Genfből való elűzésének oka, Marie 1539-ben a „Nagyon hasznos levél” (teljes címe: „Nagyon hasznos levél, amit összefoglalt és feljegyzett egy Tournaiban élő keresztyén asszony, amit megküldött Navarra királynőjének, a francia király nővérének, a törökök, zsidók, hitetlenek, meg a hamis keresztyének, az újrakeresztelkedők és a lutheránusok ellen”) válaszolt. Ebben az írásban igyekezett kitérni a reformáció ügye mellett arra is, hogy a nők nagyobb szerepet kaphassanak az egyházi szolgálatban, hirdetve az egyetemes papságot.

Példaképként a samáriai asszonyt említi, mint az első olyan női igehirdetőt, akiről az evangélium is elismeri: „Abból a városhból pedig a samáriaiak közül sokan hittek benne (Jézusban) az asszony szava miatt” (János ev. 4:39).

Marie emellett emlékeztette a királynét arra, hogy a klarissza apácarend tagjai már Kálvin Genfben való érkezése előtt elkezdtek a reformációhoz való csatlakozás hirdetését.

Példaképpen továbbá felsorolta Debórát, Rútót és Mária Magdolnát, s vallotta, minden keresztyén egyenlő az Úr előtt, majd hozzátette: „Azt kérdezem tehát, hogy Jézus nem ugyanúgy halt meg a szegény tudatlanokért és együgyűekért, mint a borotváltakért, a tonzúrákért vagy ékkövel díszített püspöksiüvegesekért? Avagy két evangélium lenne? Egy a férfiaknak és egy másik a nőknek? Márpedig mindnyájan egyformák vagyunk Jézus Krisztus előtt, Őbenne nincs férfi és nő, szolga, sem szabad”.

E levelében élesen elítéli a genfi református papságot, akik gondoskodtak Kálvin és Farel eltávolításáról, valamint a királynét megkérte, nyújtson segítő kezet a nők taníttatásában, hogy az írásol-

vasás tudománya minél több nő számára elérhető legyen. A két nő – a reformátor és a királyné – egyetértett abban, Luther nyomán, hogy a nők számára nem lehet eszmény a szüzességre kárhozottatott, kolostorba zárt élet. Vallotta: „Azt, amit Isten nektek adott, és amit nekünk, asszonyoknak kijelentett, egyikünk sem rejtheti el, s nem áshatja el a földbe”.

A levél nagy példányszámban jelent meg, mivel az akkori nyomdák mind magánkézben voltak, s jó bevételük származott a népszerű iratok terjesztéséből. Így Marie Dentiére levele is futótűzként terjedt el, bár a genfi hatóságok igyekeztek belőlük minél többet lefoglalni és megsemmisíteni, amelyekből végül csupán 400 darab maradt fenn. A genfi városvezetőség pedig ezután a 16. század végéig betiltotta minden olyan irat nyomtatását és terjesztését, amelyek női íróktól származtak, ami szintén mutatja, hogy milyen felháborodást okozott egy női

egyenjogúságért harcoló irat, még akkor is, ha az érvek bibliai alapokon voltak fel sorakoztatva.

Marie tovább folytatta szolgálatát, s különösképpen ellenezte a lányok, asszonyok kolostorba vonulását, hiszen saját ott töltött éveire úgy emlékezett, mint ahol lelki sivárság, álszentség és kényszer uralkodott. A lányokat arra biztatta, hogy élvezzék a házasság örömeit, s anyaként teljesedjen ki az életük – a reformáció így állította szembe az örök szüzesség eszményképét az anyaságban kiteljesülő asszony példájával. Ezáltal a reformáció jelentősen hozzájárult a kolostori rendszer lassú megszűnéséhez, s új irányba indította el a nők gondolkodásmódját. Ahogyan a reneszánszig a keresztény világban nem volt szokás a szobrokat külön ábrázolni, mindig csak egy épület részeként, éppen ez a kor „szakította ki” nemcsak a szobrokat a falakból, hanem a nők számára, ha nagyon lassan is, de elindult a változás. Marie, erősen megnyirbált jogai miatt, más módon igyekezett előmozdítani az ügyet, amelyért harcolt, ezért Genfben a lányok ok-

tatására panziót hozott létre.

Kálvin 1561-ben felkérte Marie-t, hogy írjon előszót az 1Timótheus 2:8-12-höz írt igehirdetéséhez, a női szemérmességről („Azt akarom tehát, hogy a férfiak mindenütt büntől tiszta kezeket felemelve imádkozzanak harag és kételkedés nélkül. Ugyanígy az asszonyok is, tisztességes öltözetben, szemérmesen és mértéktelenen ékesítsék magukat, ne hajfonatokkal és arannyal, gyöngyökkel vagy drága ruhával, hanem azzal, ami az istenfélelmet valló asszonyokhoz illik: jó cselekedetekkel. Az asszony csendben tanuljon, teljes alázatossággal. A tanítást azonban az asszonynak nem engedem meg, sem azt, hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendben.”). Marie nem hátrált meg a burkolt sértés elől, hanem valóban megírta a kért előszót, amely annyira megnyerte Kálvin tetszését, hogy az írást megtartotta, és beillesztette az igehirdetése elé.

Az elismerést már valószínűleg nem érthette meg, mert ugyanebben az évben, Marie Dentiére elhunyt. Művei csak a 19. században kerültek újra nyomtatásba, s a reformáció falára Genfben 2002-ben vésték fel a nevét, Peter Waldes, John Wyckliff és Husz János mellé. Olyan asszony volt, aki számára egyedüli tekintély Jézus Krisztus (Solut Christus) és a Szentírás (Sola Scriptura) volt, és aki egész életét arra tette fel, hogy az embert ne a neméért vagy emberi tisztségeiért, hanem valós emberi mivoltaért és értékeiért ismerjék el.

Györky Szilvia

(forrás:

Musée protestant: Marie Dentiére, Amy Welborn: Women and the reformation,

S. Amanda Eurich: Like mother, like daughter? Marguerite de Navarre and Jeanne d'Albret, reformers,

Mary B. McKinley: "A very useful epistle" Dentiére advanced Protestantism,

Jennifer Powell McNutt: No simple story How women's roles changed in the sixteenth century)

Erdővidéki könyvteremtők

A könyvkiadás legszebb része, mikor először kézbe veszek egy általunk kiadott kötetet, mondja Demeter László történész-muzeológus, a baróti Tortoma Kiadó tulajdonosa, aki úgy véli, számukra háromszor nehezebb volt ismertté válni, felkapaszkodni, mintha valamelyik erdélyi nagyvárosban működnének.

Mit olvas éppen?

A napokban érdeklődéssel forgatom Kósa László és Filep Antal *A magyar nép táji-történeti tagolódása* című könyvét. Színvonalas munka, mely bemutatja a Kárpát-medence néprajzi tájegységeit. Erre a könyvre kiadói munkánk miatt is szükségem van, tájékozódás céljából.

Hogyan lesz egy történész-muzeológusból, aki történetesen a baróti Erdővidék Múzeuma igazgatója, könyvkiadó-tulajdonos? Milyen célok vezérelték?

Barót környéke, Erdővidék a magyar kultúra és történelem számos nagy alakját adta a nemzetnek. Itt született Benedek Elek író, mesemondó, Gaál Mózes ifjúsági író, Baróti Szabó Dávid költő, nyelvújító, Apáczai Csere János tudós pedagógus, Keöpeczi Sebestyén József heraldikus, Benkő József történész, botanikus, nyelvész, Bölöni Farkas Sándor utazó, író, Kriza János néprajzkutató, unitárius püspök, Nagybacsoni Nagy Vilmos honvédelmi miniszter és a sort még hosszasan folytathatnánk. Erdővidék tehát a tudósok, művészek, katonák szülőföldje. Itt kapták meg azt az alapot, ami által elismert személyiségekké válhatnak.

Kolozsvári tanulmányaim befejeztével, hazatérve úgy gondoltam, hogy egy Baróton, Erdővidéken létrehozandó kiadó méltó ápolója lenne ezen nagy személyiségek szellemiségének, munkásságának. Ez a szándék motoszkált bennem, mikor ezen az „Isten háta mögötti helyen” létrehoztam a Tortoma Kiadót. Egy katolikus pap barátom mondta, hogy de hát az „Isten háta mögött” egy jó hely! Biztonságos, nyugodt, bölcsességet sugárzó. Lehet igaza van, bár az a tapasztalatom, hogy nekünk lehet háromszor nehezebb volt ismertté válni, felkapaszkodni, mintha valamelyik erdélyi nagyvárosban működne.

Miért éppen a 701 méter magas Tortoma-tetőről nevezte el a kiadót?

Kerestem valami jól hangzó földrajzi nevet, lehetőleg erdővidékit. Így esett a választásom a Tortoma-tető nevére, melyről belátni majdnem egész Erdővidéket. A nyelvészek szerint a tortoma be-
senyőül örhegyet, vigyázó hegyet, vigyá-

zó helyet jelent. És hát törekszünk arra, hogy őrzői, vigyázói legyünk a magyar kultúrának. Nem csak az erdővidékiek, hanem – mint azt az eddigi könyvkiadói tevékenységünkkel igazoltuk – a tágabb hazánk kultúrájának.

Megszállottság, kultúrmisszió vagy üzlet a könyvkiadás?

Igen. Ebben a sorrendben. Már kisgyerek koromban jó szívvel vettem kezembe egy szép könyvet. Gyűjtöttem a könyveket, mely gyűjtő szenvedély mára szép könyvtárrá terebélyesedett. És ez a szenvedély szülte azt is, hogy ne csak olvassam, gyűjtsem a könyveket, hanem készítem is.

Kultúrmisszió is, hisz olyan témákat is előveszünk, közlésteszünk, melyek sok esetben hiánypótlóak. Mi adtuk ki a Kolozsvár, Kassa, Brassó történelmi városkalauzokat a legkiválóbb avatott szerzők tollából. Kolozsvárról, Kassáról utoljára az 1940-es évek elején jelent meg hasonló

témájú, hiteles könyv, Brassóról tán még akkor sem. Elkezdtünk egy sorozatot *A Kárpát-koszorú hegyei* címmel, melyben szeretnénk Orsovától Dévényig hegységként az egész Kárpát-koszorút bemutatni. Ilyenre sem vállalkozott eddig magyar könyvkiadó. Sorolhatnám.

És hát üzlet is. Nehéz a mostani magyar könyvkiadók helyzete, de megfelelő lavírozással és pályázati források bevonásával fent lehet maradni. Sok olyan ti-

tok van, amit könyvkiadó tulajdonosként akár a saját kárunkból okulva fejtettem meg, de utána igyekeztem jobban csinálni. Pár ilyen apróságra és „apróságra” rájöttünk a kezdeti szakaszban, azóta üzletileg is szinten tudunk maradni.

A kiadói munka fázisaiból, melyik a legizgalmasabb önnek? A szerkesztési-műszaki munkálatok, az friss, nyomdaillatú kötetbe való belelapozás vagy a terjesztés, a könyvbemutató művelete?

Hát lehet, hogy a legszebb része, mikor először kézbe veszek egy általunk kiadott könyvet. De a munka folyamata is tetszik. Mindig úgy gondoltam, hogy lesz Baróton egy szerkesztőség, ahol négyen-hatan dolgozunk. Ebből az lett, hogy én és két kollégám vagyunk Baróton, a korrektorunk csíkszeredai, a szerkesztőink dévaiak, a tördelőink Budapesten illetve Sepsiszentgyörgyön laknak, az általunk kiadott *Kelet Kapuja* folyóirat főszerkesztője Bécsben él, a lap tudományos főmunkatársa pedig most épp Ulánbátorban magyar nagykövet, és így tovább. De valahogy összeállt az a csapat, akivel jól és hatékonyan lehet dolgozni, és a világháló lehetőséget ad a virtuális szerkesztőség működtetésére. Kedvenceim a könyvbemutatók is, ahol találkozunk az olvasókkal. Tartottunk már könyvbemutatót az almási barlangban is témába vágó könyvvel, de Budapesten az Alkotmánybíróságon is. Utóbbi helyszínen igaz nem a Tortoma Kiadó könyvét mutattuk be, hanem a 2019 óta szintén tulajdonunkban levő budapesti Heraldika Kiadót. Tetszik az is, mikor rácsodálkoznak sokan, hogy hol van Barót, és hogy ott ilyen – az olvasók szerint – nagyszerű könyvek „teremnek”.

Három évtizeddel a rendszerváltás után, milyen lábakon áll manapság az erdélyi könyvkiadás?

Az utóbbi harminc évben teljesen átstrukturálódott a könyvkiadás és a könyvterjesztés egyaránt. 1990 előtt a cenzúra eléggé rajta tartotta a szemét, kezét a könyvkiadáson, viszont magyar nyelvű könyveket nem csak a tömbmagyarság által lakott településeken lehetett vásárolni, hanem a Zsil-völgyétől Belényesig majd’ mindenhol, ahol magyarok éltek. ’90 után ez az államilag vezényelt könyvterjesztő hálózat összeomlott. Ami a könyvkiadást illeti, megtöbbszöröződött az erdélyi könyvkiadók száma. Voltak, akik látványosan

felemelkedtek, és utána nagyot bukva meg is szűntek. Vannak kiadók, akik komoly tudományos és ismeretterjesztő munkát fejtenek ki. Többet következetesen, kis lépésekkel töretlenül haladtak előre. A lényeg, hogy ma mindenki azt ad ki, amit tud és amit akar, hisz nincs cenzúra. Nagyon gazdag az erdélyi magyar könyvkínálat. Évente több száz cím jelenik meg Erdélyben. Sok minden nem így lenne, vagy sokkal nehezebben menne, ha nem lennének azok az erdélyi és magyarországi pályázati lehetőségek, melyek az erdélyi magyar könyvkiadás hónapja alá nyúlnak: Communitas Alapítvány, Bethlen Gábor Alap, Nemzeti Kulturális Alap, a magyar vezetésű helyi és megyei önkormányzatok, és még sorolhatnánk. Úgy vélem, hogy aki napjainkban eligazodik a könyvkiadás útvesztőjében, az talpon tud maradni, értéket tud teremteni és azt el tudja juttatni az olvasókhöz.

Mi a tapasztalata, Magyarországon mennyire elfogadott, ismert, keresett, megbecsült az erdélyi könyvkiadók kínálata?

Az erdélyi könyvkiadók jelenléte a magyarországi könyvpiacra és egyáltalán a magyarországi köztudatban az elmúlt harminc évben esetlegesen alakult. Volt akinek sikerült, volt akinek nem. Napjainkban a világhálón történő könyvkereskedelem ebben is áttörést hozott, de sajnos az erdélyi könyvkiadók talán nagyobbik része még mindig nem látszik Magyarországon. Ennek vannak olyan gyakorlati vetületei is, hogy a magyarországi könyvnyomtatásos kiadások olykor 60 százalékos árrést is alkalmaznak. Tehát a könyv árából 10 forintból 6 forint azé, aki eladja. Ez a kiadónak, aki a könyvet előállítja, és hát a szerzőnek

természetesen, aki a könyvet megírja, eléggé szívbemarkoló tud lenni. Ezért van olyan, aki meg sem próbálkozik a magyarországi terjesztéssel, van aki kétféle árat ad meg a könyvnek, mert Erdélyben viszont 30-40 százalék az árrés. Mindenki küzd azért, hogy minél közelebb kerüljön a magyarországi olvasókhoz is. Mi létrehoztuk az *erdelyikönyv.hu* webáruházat, mellyel igyekeztünk minél több erdélyi kiadó könyveit is terjesztetni, és azon keresztül szolgáljuk ki úgy a bel-, mint a külföldi megrendelőinket. Azonkívül bent vagyunk a legnagyobb világhálós könyvkereskedésekben is. Így igyekeztünk szem előtt maradni, és ez eléggé sikerült is eddig.

Ami a kiadók megbecsültségét illeti, tapasztaljuk, hogy vannak olyan könyvek, melyek csak Erdélyben jelennek meg, és azt az érdeklődő megtalálja vagy rajtuk keresztül, vagy közvetlenül a kiadótól. Az a tapasztalatunk, hogy értékelik, becsülik a munkánkat. És van, aki elismerőleg ráncsódalkozik, hogy Baróton ilyen könyveket adunk ki. Ez jól esik, és motorja is a további munkánknak.

Sokan ma is nosztalgiával emlékeznek a rendszerváltás előtti évtizedekre, amikor igen gyakori, sőt megszokott ajándéktárgy volt a könyv, majd mindenki otthonában ott sorakoztak a Kriterion-sorozatok, függetlenül attól, hogy munkás vagy értelmiségi volt az illető. Lesz még reneszánsza a könyvnek, ebben a digitális képernyő alapú világban?

Az a tapasztalatunk, hogy átalakultak a „könyvfogyasztási” szokások, volt egy nagy mértékű visszaesés is, de most mintha ismét kezdene felértékelődni a könyv. A szép könyv. A tartalmas, érde-

kes könyv. Most már nem elég az, mint 1989 előtt, hogy sokszor mindegy volt, mi a tartalma és milyen nyomdai minőségben lett kiadva, csak magyarul legyen. Most azt figyeltük meg, hogy nem baj ha drágább, csak szép legyen és jó legyen a könyv, akkor megveszik ajándékba, saját részre egyaránt. A digitális világ azt is eredményezte, hogy felértékelődtek a gazdagon illusztrált képeskönyvek. Emellett népszerűek a gyerekkönyvek, a honismereti kötetek, a gasztronómiai irodalom, de sok más műfaj iránt is van érdeklődés. A Tortoma Kiadó tavalyi sikerkönyve egy képes szakácskönyv: 100 erdővidéki recept és 100 erdővidéki háziasszony. Ilyen képes szakácskönyvek készülnek más kistérségekről is: Sepsiszek, Kézdiszek, Orbaiszek, Dabas, Zsil-völgye, Bodroghöz, de lesz folytatása más irányban is.

Fábián Tibor

Önéletrajz helyett: 1975-ben születtem Baróton, ahol érettségiztem. Az 1996-2000 között Kolozsváron szereztem hittan-történelem szakos diplomát a Babes-Bolyai Tudományegyetem római katolikus fakultásán. Hazatérve Barótra pár évig történelmet tanítottam erdővidéki iskolákban, majd 2006-ban létrehoztuk Erdővidék Múzeumát, melynek alapításától kezdve vezető muzeológusa vagyok. Szintén 2006-ban hoztam létre a Tortoma Könyvkiadót, mely azóta több mint 130 kötetet adott ki. 2019-ben megvásároltuk a budapesti Heraldika Könyvkiadót, és annak is folytatjuk a hangsúlyosan történelmi, genealógiai, heraldikai irodalom népszerűsítését végző munkásságát.

Ránk fért már

A mögöttünk hagyott évtizedekben eljutottunk oda, hogy a magyar focinak, köztük a klubcsapatoknak és a válogatottnak szurkolni, bennük, sikerükben bízni amolyan hitkérdés lett. Úgy gondoltunk rá, mit ami néhány megszállott ügye, akik a folyamatosan érkező pofonok és sikertelenségek ellenére próbáltak újra és újra bízni egy kicsit. Közben már hovatovább, szűkebb és tágabb környezetük is ujjal és lesajnáló arckifejezéssel mutogatott rájuk.

Láttam hűségeseket, akik akár ezer kilométereket is utaztak idegenbeli mérkőzésekre, egy aprócska reménysüggárral a szívükben. Ott voltunk köztük mi is: a minden következő meccsre folyton megújuló egyháztagjaink, presbiterink, lelkészeink; akkor is, amikor még mutatóban sem nagyon voltak szép és a mai minőségi elvárásoknak megfelelő stadionjaink. Visszaköszönt bízakodásuk a közösségi oldalakon, beszélgetéseinkben. Vitte őket a szívük és közben fáj nekik, hogy ezt az utolsó

vérig tartó szenvedélyt mindazok nem élik, nem élhetik meg, akik csupán a nagy külföldi elitcsapatok divatszurkolóiként találkoznak a labdarúgással.

Még öt-hat éve is kinevettek a nálam fiatalabb, külföldi focin és sztárokon szocializálódott társaim, amikor a pályás meccseink szüneteiben ők felsorolták az olasz és spanyol fociisteneiket, beharangozták a nagy derbiket, én megszerényen hozzátettem pár ismertebb magyar nevet és néhány magyar érdekeltségű mérkőzést. A mexikói VB utáni

generációk úgy nőttek fel, hogy a magyar foci valami lesajnálni való selejt, amiben pár idősebb megszállott hisz ugyan még, talán csak úgy megszokásból. A kilencvenes években Budapesten nem lehetett magyar válogatott mezeket kapni. Nem volt rá kereslet.

Közben azért voltak érdekes és hatékony egyházi kezdeményezések is. Mint a Kárpát-medencei lelkészfoci bajnokság. Szervezői és résztvevői talán bele

sem gondoltak akkor, hogy ez az egész nem csak a fociról szól, ez a határok fölötti összehajolás majd valami másnak, a magyar és református egységnek is alapul szolgál.

Rájuk, a lelkes kitartókra, a magyar foci legrosszabb éveinek hűségeseire is gondoltam az Európa-bajnokság magyar mérkőzései során. Lám, megérte hinni, remélni és szeretni lesajnált kisebbségként és árral szemben is. Kitar-

tásuk és reménységük magvetése végre jó földbe hullott. Megtelt, a sokak ajkán csak káromlasként emlegetett stadion. S ha ma magyar fociról beszélünk, már nem a szegényre asszociálunk, hanem hálás elismerés és büszkeség telepszik szívünkre.

A mi Urunk tudta: ránk fért már egy kis lelkesedés és öröm.

Fábián Tibor

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Mossad: Spiclik, kémkedők és kémek

„Vezetés nélkül elbukik a nép, de segítséget jelent, ha sok a tanácsadó.”

Az izraeli „Hírszerzés és Különleges Műveletek Intézetének” jelmondata a Példabeszédek könyve 11, 14 igéje. Ezzel a verssel a szolgálat kifejezetten hitbéli háttérrel kap. Ennek az igének lehetséges a következő értelmezése is: A hozzáértés hiánya a nép elbukásához vezet, de a (hozzáértő) tanácsadók sokasága biztonságot ad.” Ha a „tanácsot” szabadon a háborúval állítjuk párhuzamba, akkor a hozzáértés nem jelent erényt.

A csel és a megtévesztés az eredményes kémkedés elengedhetetlen jellemzője. Józsue kémei kánaáni turistáknak álcázták magukat. A parancsolatokat, amelyeket a zsidók nem sokkal korábban kaptak, a kémek szabadon áthágták, hogy le ne lepleződjenek. Talán megborotválkoztak? Valami tisztátlan is ettek? Részt vettek egy pogány szertartáson? Nem tudjuk, mi mindent tettek meg azért, hogy küldetésük érdekében, megtévesszék a kánaánikat. Azt viszont tudjuk, hogy mindent megtettek megbízatásuk sikeres teljesítéséért.

A Mossad mottója mond valamit a hitről is, a bevetés célját meg kell érteni, s nem elég csak imádkozni vagy a csodára várni. Tanítja a zsidóságot az Mózes 6,16 alapján, hogy ne kísértse az Urat, azaz a veszély esetén ne csak imádkozzon, várva a csodára. Ehelyett bátorítja az embert mindannak megtételére, amit a veszély elhárítása érdekében tenni kell. Egyik Mossad ügynök így fogalmazott: „A mi erkölcsi magatartásunk nem lehet mindig erkölcsös.” Amit a szervezet jelszavából és történe-

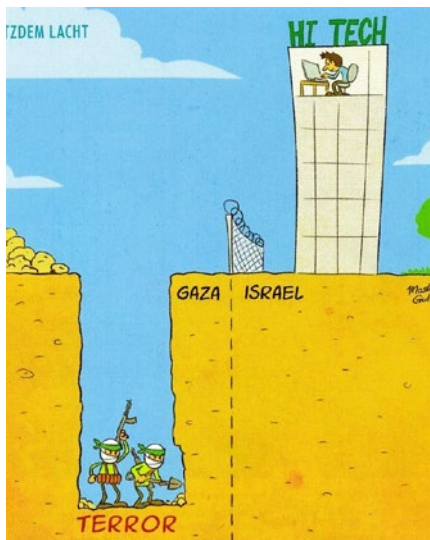

Yossi Cohen a Mossad főnöke

tének 12 vezetőjétől tanulhatunk az azt mutatja, hogy Izrael léte nagyban függ a jó titkosszolgálati munkától. Ez különbözteti meg Izrael a többi országtól. A Mossad munkáját ezek alapján nagy elismerés övezi. Az ország biztonságának szükségessége arra sarkall, hogy a szolgálat munkájának eredményességéhez minél jobb eszközöket fejlesszenek. A Mossadot a titoktartás szigorú követelménye védi. Úgy vélik, hogy felderítő munkájuk 95 százalékban eredményes. Ez arról árulkodik, hogy munkavégzésük hihetetlenül kreatív. Ismert, hogy a Jom-Kippur háború idején olyan eszközök álltak rendelkezésre, amelyek segítségével az egyiptomiak hátszágában a hadsereg teljes kommunikációs vonalát lehallgathatták. Szomorú, hogy ezek az eszközök olyan titkosak és értékesek voltak, hogy Izrael be sem vetette azokat, félve, hogy az ellenség kezére juthat. Egy következő esemény, amely rávilágít a szervezet technológiai képességeire az „Olympic Game” (olimpiai játékok) nevű amerikai-izraeli közös művelet. Sikert a Stuxnet nevezetű vírust az iráni nukleáris centrifugák irányító rendsze-

rébe telepíteni, és így megsemmisíteni azokat. Ezt a vírust a Mossad valószínűleg 2005-ben fejlesztette ki. Sok, a Mossad által használt eszköz, később megjelenik a piacon is. Efraim Lapid, a 2017-ben megjelent „Covert Warriors” című könyvében példákat mutat be erről. Ami valamikor a tudományos fantasztikum világába tartozott, ma minden embernek rendelkezésére áll, mint például a Waze nevű navigációs rendszer. A hívásrögzítő vagy a disketa a Mossad laboratóriumában lett elkészítve.

Tsvi Sadan, *Izrael Heute*
ford. Csoma László

Változások a Református Újságban és Szeretetnaptárban

Mindkét kiadványunk már évek óta a megszokott formában és áron jutott el kedves olvasóinkhoz. Ebben az évben a Református Újság négy oldala színes fotókkal jelent meg. Reméljük ez elnyerte olvasóink tetszését. Ezt szeretnénk folytatni a következő évben is.

A „Szeretetnaptár 2022” –es kiadását viszont teljes egészében színes fotókkal kívánjuk megjelentetni, hogy kiadványunk minőségét ilyen formában is emeljük.

Ennek az elképzelésnek a megvalósítása érdekében két kéréssel fordulok megrendelőinkhez és a lelkipásztor testvérekhez:

- 1. Kérem jelezzék megadott E-mail címünkön, vagy telefonszámunkon jónak látják-e elképzelésünket.**
- 2. Van olyan magánszemély, vállalkozó, aki a színes kiadás megjelentetési többletköltségéhez anyagi támogatással hozzájárulna?**

A támogatók névsorát a Szeretetnaptárban közöljük.

A Szerkesztőség nevében előre is köszönöm véleményüket és támogatásukat,

Csoma László

A Kárpát-medence reformátussága

Átfogó missziói stratégia kidolgozásáról döntött a Generális Konvent elnöksége

A Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház meghívására Kopácson ült össze a Generális Konvent elnöksége. A szokásos beszámolók mellett a testület elfogadta a Kárpát-medencei Református Oktatási Alap idejének támogatásainak felosztásáról szóló javaslatot és döntést hozott egy átfogó Kárpát-medencei missziói stratégia kidolgozásáról.

*Ülésezik a Generális Konvent elnöksége Kopácson
Fotó: Barcza János*

Közel másfél év kihagyás után ismét személyesen tartotta ülését június 15-én és 16-án Kopácson a Generális Konvent elnöksége. A Kárpát-medencei református egyházak hivatalban lévő püspökeit és főgondnokait tömörítő húszfős testület tanácskozását a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház látta vendégül.

A két napos tanácskozáson a Kárpát-medencei püspökök beszámoltak az elmúlt év eseményeiről egyházkerületeikben. A legtöbb helyen az óvodaépítések előrehaladásáról lehetett hallani, és arról, milyen lépésekkel kívánják a járvány után újra megerősíteni a gyülekezeti közösségeket. Balog Zoltán dunamelléki püspök, egyházunk Zsinatának lelkes elnöke arra hívta fel a figyelmet, hogy míg a testvéregyházak lemondták a nagy nyári találkozóikat, addig a református egyház megtartja a Csillagpontot, a Bárka tábor alkalmait és a Reformátusok Szárszói Konferenciáját is.

Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke megosztotta az egybegyűltekkal, hogy július 3-án, szombaton 11 órakor a nyíregyházi Északi temetőben avatják fel a tavaly elhunyt Adorján Gusztáv főgondnok síremlékét.

Döntöttek egy átfogó Kárpát-medencei missziói stratégia kidolgozásáról, Fotó: Barcza János

A Generális Konvent elnöksége elfogadta a szeptember 17-18-i nagyváradi ünnepségek és a Generális Konvent közgyűlésének programját, amelyeket a Királyhágómelléki Református Egyházkerület megalakításának századik évfordulóján tartanak majd.

Az elnökség döntött a Kárpát-medencei Református Oktatási Alap idei támogatásairól is. Ennek keretében a Felvidéken található vajáni Magyar Tanítási Nyelvű Református Egyházi Alapiskola öt millió forintot kap majd az épület belső felújítására, három és félmillió forint jut a Szatmárnémeti Református Gimnázium digitális infrastruktúrájának modernizálására, hat és fél millió forint a Sepsiszentgyörgyi Református Kollégium berendezésére és az oktatási intézmények általános működésének támogatására tizenötmillió forintot kap a Kárpátaljai Református Egyházkerület. A Szerbiai Református Keresztyén Egyház és a Horvátországi Református Kálvini Keresztyén Egyház nyári gyermek- és ifjúsági táborok megrendezésére kap támogatást.

A Generális Konvent elnöksége és a házigazda Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház helyszínen tartózkodó lelkészei és gondnoki Kopácson

Fotó: Barcza János

missziói stratégia kidolgozását a következő évekre. Az első lépéseket már meg is tették: Szesztay Ádám református diplomata előadását követően a Generális Konvent elnöksége egyeztetett a tervezet kereteiről, irányvonalairól és a dokumentum elkészítésének főbb mérföldköveiről, az egyházkerületek pedig megkezdtek azoknak a személyeknek a kijelölését, akik a stratégiaalkotásban részt vesznek majd. A kész tervezetet a tervek szerint jövő tavaszra szeretnék letenni az asztalra.

A Kárpát-medencei református oktatási intézmények diákjainak és pedagógusainak legutóbbi adománygyűjtése nyomán csaknem 18 millió forint támogatás folyt be az oktatási alap javára. Ezt az összeget 11 millió forinttal egészítette ki a Magyar Református Egyház költségvetése, így – a járvány miatt meghíúsult programok révén keletkezett korábbi maradvány felhasználásával – közel 35 millió forint támogatás szétosztására volt most lehetőség.

A Generális Konvent a Kárpát-medencei református egyházak közös képviselői testülete. Feladata a közös alkotmány és közös törvények előkészítése, a közös ügyek koordinálása, az egység munkálása. Ennek ügyvivő testülete a Kárpát-medencei református egyházak hivatalban lévő püspökeit és főgondnokait tömörítő elnökség, melynek feladata a közös ügyek intézése. A testület szükség szerint, de évente legalább háromszor ülésezik.

Balog Zoltán javaslatára arról is döntés született, hogy meg kell kezdeni egy átfogó Kárpát-medencei magyar református

Ulicza Tamás
www.reformatus.hu

Konfirmáció Dalmácia szívében

2021. június 13-án, vasárnap délelőtt egy olyan alkalmon gyűltek össze hívek és családtagok, barátok, ismerősök és vendégek, mely nem mindennapi, valójában, az első ilyen alkalom Splitben. Egy konfirmációval egybekötött református úrvacsorás istentiszteletet tartottak, mely alkalommal Bešlić Tomislav tett fogadalmat arra, hogy ezentúl a református egyház hű tagja lesz. Az istentiszteletet a spliti magyarok kisebbségi képviselőinek helyiségében tartották, a vírussal kapcsolatos, akkor épp enyhébb előírásoknak eleget téve.

Ez a vasárnap délelőtt egy szeretetteljes, vidám, áldott tartalommal teljes légkörben telt el. Az igehirdetési-, konfirmációi- és úrvacsorai szolgálatot Ft. Szenn Péter, horvátországi református püspök végezte magyar és horvát nyelven. A résztvevők zöme, bár katolikus és horvát nyelvű volt, viszont az istentiszteletre a spliti családtagokon és barátokon kívül, Bracs szigetéről, a környező településekről is eljöttek, sőt a nyaralásukat épp Dalmáciában töltő magyar református hívek is érkeztek. A mintegy 35 tagból álló, vegyes nyelvű és vallású közösség családi hangulatban hallgathatta és érezhette magáénak Isten Igéjét. Az igehirdető elmondta, hogy mennyire fontos a mai mo-

dern világban másokra figyelnünk, hogy ne a világi példát kövessük, hanem alázatos, szeretetteljes, „szeresd felebarátodat, mint magadat” emberek legyünk. Akkor lehetünk csak igazán boldogok, ha másokat is boldoggá teszünk, akkor lehet osztályrészünk az igazi békesség és lelki nyugalom, ha a világ mindenféle kavalkádjában keresztyéni példamutatással élünk.

Az ígehirdetést Tomislav fogadalomtétele követte, majd a jelenlévők részesei lehettek az úri szent vacsorának. Az istentiszteletet a püspök úr áldása és a mindennapi életben való útbaigazítási üzenete zárta. A kántori szolgálatot Bešić Annamária végezte.

A hivatalos ünnepi alkalmat egy kis szeretetvendégség, beszélgetés követte, mely során új ismerettségek kötődtek, a régi pedig tovább erősödhetett. Köszönet és hála a mi mindenható Istenünknek, hogy ez az áldott ünnepi református alkalom, még a Covid vírus világban terjedése mellett is, megvalósulhatott Splitben. Köszönet a mi Urunknak azért is, hogy fiatalokat és időseket, magyarokat és horvátokat, reformátusokat és katolikusokat egybegyűjtött egy közös imádságra, íghallgatásra, lelki feltöltődésre, mely további erőt adhat a résztvevőknek a világban való helytállásra, útkeresésben, hálaadásban. Köszönet a püspök úrnak, hogy hosszú utat megtéve immáron

több alkalommal is a jó Isten szeretetteljes evangéliumát hirdette a közösségben, mely reménység szerint a jövőben csakis gyarapodni, bővülni, gazdagodni fog mind lelkieken, mind lélekszámban. Ehhez kérjük a jó Isten segítségét, utaink egyengetését, döntéseink formálását, szándékaink és munkálkodásaink megáldását.

Csoma Annamária

Pályázat

Az oktatásügyi államigazgatásról és az iskolai önkormányzatokról, valamint egyes törvények módosításáról és kiegészítéséről szóló 596/2003. sz. törvény 4. §-a és a és a közfeladatok ellátásáról szóló többször módosított 552/2003. sz. törvény 5§, valamint a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház közoktatásáról szóló 1/2000. sz. törvény értelmében

**a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Tornaljai Egyházközség
pályázatot hirdet a Református Óvoda, Kollárova u. 693/3., Tornalja székhelyű intézmény
igazgatói állásának betöltésére 2021. szeptember 1-től**

Kvalifikációs feltételek:

A pedagógiai és szakvégzettségű alkalmazottakról szóló 138/2019 sz. törvény alapján megfelelő szakirányú pedagógiai végzettség

- minimum 5 év pedagógiai gyakorlat
- első atesztáció
- szlovák nyelv használata a hivatalos ügyintézésben

Egyéb feltételek:

- oktatási törvények ismerete
- erkölcsi feddhetetlenség, rendezett magánélet
- szervezői és kommunikációs készség
- a funkció betöltésének személyiségi és erkölcsi feltételei a keresztyén tanítás és erkölcs alapján
- református vallású és konfirmált egyháztagság
- katechetikai képzettség vagy ennek folyamatban lévő megszerzése előnyt jelent.

Benyújtáshoz szükséges dokumentumok:

- írásbeli jelentkezés a meghirdetett pályázatra
- a végzettséget és az első atesztációs vizsgát igazoló okirat hitelesített másolata
- igazolás a pedagógiai gyakorlatról
- erkölcsi bizonyítvány (3 hónapnál nem régebbi)

- szakmai önéletrajz
- az óvoda irányítására, fejlesztésére vonatkozó elképzelés (max. 1 oldal)
- a pályázó beleegyezése személyi adatainak felhasználására a személyi adatokról szóló 18/2018. sz. törvény alapján

A pályázatot kérjük **2021. augusztus 13-ig**
az alábbi címre eljuttatni:

**Szlovákiai Református Keresztyén Egyház
Tornaljai Egyházközség
Šafáriková 1., 982 01 Tornaľa**

A borítékra kérjük ráírni: „Pályázat-Óvoda” Ne nyissa fel!

A pályázókat írásban értesítjük a pályázat elfogadásáról, a meghallgatás helyéről és időpontjáról a meghallgatás előtt 7 nappal.

Ing.Dávid László s.k.
gondnok

Fazekas Ágnes s.k.
lelkipásztor

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „Szükségemben az hívtam, és az én Istenemhez kiáltottam;meghallá templomából, és eljutott füleibe.“ (Zsoltárok 18:..)
2. „..... a te elmédet az erkölcsi tanításra, és a füleidet a bölcs beszédekre.“ (Példabeszédek 23:..)
3. „Ne légy a lelkedben a haragra; mert a a bolondok kebelében nyugszik.“ (Prédikátor 7:..)
4. „Én az Úr és több nincs, kívül nincs Isten! felőveztelek téged, bár nem ismerél.“ (Ézsaiás 45:..)
5. „És adok egy szívet, és új lelket adok belétek, és a kőszívet az ő testökből, és adok nékik hússzívet;“ (Ezékiel 11:..)
6. „Mert ő az, meg van írva: Ímé én elküldöm az én a te orcád előtt, aki megkészíti előtted a te útadat.“ (Máté ev. 11:..)
7. „Nekünk az Isten kijelentette az ő Lelke által: mert a Lélek vizsgál, még az Istennek mélységeit is.“ (1Korinthus 2:..)
8. „Azért levetvén a, szóljatok igazságot, kiki az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk. (Efézus 4:..)
9. Mert igazságos dolog az az Isten előtt, hogy szorongattatással fizessen, akik titeket szorongatnak.“ (2Thesszalónika 1:..)
10. „Mert sok és vígasztalásunk van a te szeretetedben, hogy a szíveik megvidámodtak te általad, atyámfia.“ (Filemonhoz 1:..)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia alapján összeállította: **Györky Szilvia**, Alsómihályi. Megfejtéseiket **2021. szeptember 10-ig** lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., 076 74 Drahnov**, vagy e-mail-ben a **refujsag.csoma@gmail.com** címre.

Felhívjuk a megfejtést beküldők kedves figyelmét, hogy a megfejtés és nevük beküldésével egyúttal hozzájárulnak az adataik (név és lakhely) megjelentetéséhez a Református Újságban!

POZSONYI E.M.: Családi Irén, Beke Sarolta – **Nagymegyer;** özv. Szloboda Anna, özv. Sándor Józsefné – **Réte;** Mackó Zsuzsanna – **Dolná Streda;** Halák Rozália – **Pozsony;** **KOMÁROMI E.M.:** özv. Varga Béláné, Botka Alexandra, Szigeti Zsuzsanna – **Bátorkeszi;** Kacz Mária, **Baranyai** Margit, Pinke Júlia – **Marcelháza;** Tóth Irma, Németh Irén – **Kamocsa;** Fülöp Gulyás Erzsébet – **Párkány;** **BARS E.M.:** Németh Sándorné – **Nyírágó;** Kincsek Ferencné – **Kőhidgyarmat;** Császár Viola – **Töhöl;** Pásztor Zsófia – **Zselíz;** özv. Földi Jenőné – **Érsekkéty;** Palásti Aranka – **Léva;** özv. Bertók Istvánné – **Barsvárad;** **GÖMÖRI E.M.:** Faragó Irén – **Harmac;** Tóth Katalin, Csank Szerénke – **Nagybalog;** Schiller Mária – **Tornalja;** Jakab Edit – **Jéne;** **ABAÚJ-TORNAI E.M.:** özv. Gálffy Gusztávné, özv. Pataky Bertalanné – **Migléc;** Csáji István – **Nagyida;** özv. Végvári Zoltánné – **Perény;** Juhász Zsuzsanna, Juhász András, Dringus Júlia, Matesz Viktória – **Cséc;** Szabó Gyuláné – **Lucska;** Hurák Éva – **Szalóc;** Harčár Tímea – **Pány;** ing.Damko Valéria, özv. Kövesdi Jánosné – **Reste;** özv. Komjáty Istvánné, Nagy Sándor, Kerekes Béláné – **Felsőlanc;** Majláth Istvánné – **Kassa;** Szaniszló Judit – **Szeszta;** özv. Kovács Zoltánné – **Rozsnyó;** Szanko Mónika – **Berzéte;** **ZEMPLÉNI E.M.:** Kaskó János – **Újhely;** Kiss Erzsébet – **Nagykövesd;** Kendi Zsuzsanna – **Zétény;** Rácz Júlia – **Kisgérés;** Kiss Magdaléna, Mladanec Irén – **Bodrogszerdahely;** Egri Klára, Özv. Gerenyi Lászlóné – **Örös;** Máté Etela – **Kiskövesd;** özv. Oláh Istvánné – **Hardicsa;** Szemán Sarolta – **Nagykövesd;** Czető Pál – **Bély;** Bók Zoltánné, Kovács Sarolta – **Királyhelme;** Orosz Enikő – **Ágcsernyő;** Gönczy Júlia – **Bacska;** **UNGI E.M.:** özv. Molnár Sándorné, özv. Csicséri Józsefné – **Kisráska;** özv. Ladányi Lászlóné – **Deregyő;** Dupály Csilla, Stépán Mária – **Abara;** Géczy Csabáné – **Nagykapos**

JUTALMAZOTTAK:

Mackó Zsuzsanna - Dolná Streda; **Baranyai** – Marcelháza; **Császár Viola** – Töhöl;
Faragó Irén – Harmac; **Juhász Zsuzsanna** – Cséc;
Kovács Sarolta – Királyhelme; **Csicséri Józsefné** - Kisráska

A megfejtőknek gratulálunk!

BIBLIAOLVASÓ

v e g é k f o n a l

Szeptember

1. Sz.	2Kí 20	Mk 14,26-42
2. Cs.	2Kí 21	Mk 14,43-52
3. P.	2Kí 22	Mk 14,53-65
4. Sz.	2Kí 23	Mk 14,66-72
5. V.	2Kí 24	Mk 15,1-19
6. H.	2Kí 25	Mk 15,20-32
7. K.	Ez 1	Mk 15,33-41
8. Sz.	Ez 2,1-3,3	Mk 15,42-47
9. Cs.	Ez 3,4-27	Mk 16,1-8
10. P.	Ez 4	Mk 16,9-20
11. Sz.	Ez 5	Gal 1,1-5
12. V.	Ez 6	Gal 1,6-9
13. H.	Ez 7	Gal 1,10-24
14. K.	Ez 8	Gal 2,1-10
15. Sz.	Ez 9	Gal 2,11-14
16. Cs.	Ez 10	Gal 2,15-21
17. P.	Ez 11	Gal 3,1-5
18. Sz.	Ez 12	Gal 3,6-18
19. V.	Ez 13	Gal 3,19-29
20. H.	Ez 14	Gal 4,1-7
21. K.	Ez 15	Gal 4,8-11
22. Sz.	Ez 16,1-34	Gal 4,12-20
23. Cs.	Ez 16,35-63	Gal 4,21-31
24. P.	Ez 17	Gal 5,1-6
25. Sz.	Ez 18	Gal 5,7-15
26. V.	Ez 19	Gal 5,16-26
27. H.	Ez 20,1-31	Gal 6,1-10
28. K.	Ez 20,32-44	Gal 6,11-18
29. Sz.	Ez 21,1-22	Kol 1,1-8
30. Cs.	Ez 21,23-37	Kol 1,9-23

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Ez is Amerika - lelki hatalom kontra világi hatalom?

NEM RÉSZESÍTETTE EUCHARISZTIÁBAN AZ USA ELNÖKÉT EGY LELKÉSZ

Az amerikai elnök, Joe Biden liberális nézetei és véleménynyilvánítása miatt, kivált az abortusszal kapcsolatos túlzottan megengedő felfogásáért nem részesítette eucharishtiában őt egy katolikus lelkész. Az eset nagy port vert föl, most az Amerikai Püspöki Konferencia is foglalkozik a kérdéssel. Írja Dr. Békefy Lajos

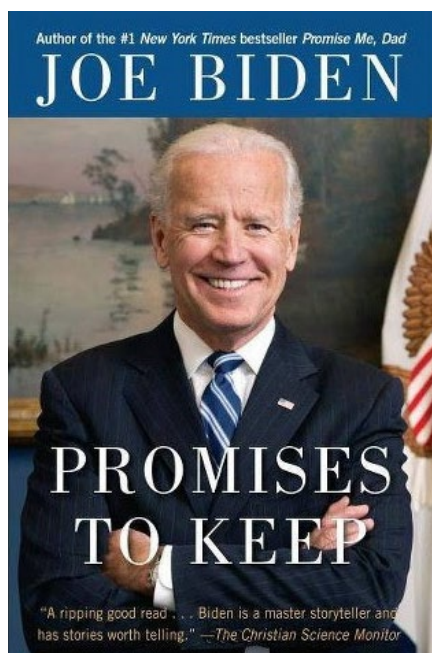
Éppen most tart a püspökkari konferencia - egyik fő téma ez az eset

Komoly konfliktus és megosztottság okozója lett az, hogy az USA elnökétől megvonta az eucharishtiában való részvételét egy katolikus pap. Most a kérdés úgy vetődik fel, hogy katolikus politikusok és az elnök részesülhet-e ebből a szentségből, jöllehet az abortusszal kapcsolatos nézetei nem egyeztethetők össze a római katolikus tanításokkal az életre, az élet kezdetére, a magzati élet elvételére, megtartására vonatkozóan. A Püspöki Konferencia most ült össze, péntekig tart. A püspökök egy része szükségesnek tartja, hogy legyen egy nyilatkozat, ami az eucharisztia jelentőségéről szól az egyház életében.

Május 13-án a 270 amerikai püspök közül 67 írta alá azt a levelet, amit **José H. Gomezhez**, az Amerikai Püspöki Konferencia elnökéhez írtak azzal a kéréssel, hogy foglalkozzanak feltétlenül ezzel az esettel és az általa felvetett tanbeli, lelkipásztori és egyházi jogi kérdésekkel - adja tudtul az amerikai Jezsuita Magazin. Gomez püspök május 22-én még elutasítóan válaszolt, azt írva, hogy nem nyilatkozatot kell először kiadni, hanem arról kell döntést hozni, hogy egyáltalán nyilatkoznia kell-e a vitatott kérdésnek eljutnia. Érzékelhető a püspök válaszeveleéből az óvatosság. Ugyanakkor maga az eset felveti az ősi kérdést is: milyen viszony van, lehet az egyházi lelki hatalom (potestas spiritalis) és a világi hatalom között.

A kommunió méltóságáért és tisztaságáért

Konzervatív amerikai római katolikus püspökök úgy fogalmazznak folyamatosan, hogy a kommunió méltóságát és tisztaságát sérti, ha olyanok is részesül-

hetnek benne, akiknek köztudottan, főként ismert politikusokként túl megengedő a véleményük az abortuszról, s ennek nyilvánosan is hangot adnak. San Francisco érseke, **Salvatore Cordileone** szerint az egyháznak nincs más eszköze a hatékony tiltakozáshoz, mint az ilyen politikusok "időleges kizárása az Úr asztalának közösségéből". A demokrata politikusok között másokkal együtt Biden is tartja magát egy 1973-ban hozott alkotmánybíróági ítélethez, amely legalizálta az abortuszt. Önéletrajzában, ami "Promises to Keep"/Igéretek, melyeket be kell tartani/ címen jelent meg, Joe Biden leírta: személyesen ugyan ellene van az abortusznak, de magánvéleményét nem kényszerítheti rá a társadalomra.

John F. Kennedy elnök után (elnökség 1961-1963) Biden az USA második római katolikus elnöke. Korábban rendszeres templomba járó volt. A *Catholic News*

Agency jelentése szerint a G7 csúcstalálkozó idején az elmúlt napokban részt vett Cornwall-ban egy misén.

"Imádkozom Bidenért"

Az elnök születési helye szerint illetékes püspökségben (Wilmington/Delaware) április óta új megyéspüspök van **William Koenig** személyében. Ő ebben a vitában nem foglalt még állást, de a *Delaware News Journal* napilap jelentése szerint az új püspök kijelentette: "Naponta imádkozom Bidenért". A püspök elődje, **Francis Malooly** azon az állásponton volt, hogy nem szól bele pártpolitikai eredetű vitákba.

Jézus a norma, Pál intése

Ha a lelkigondozói szempontokat és főként a bibliai, jézusi gyökereket tartjuk szem előtt, akkor a kizárásnak csak időleges fegyelmező szerepe lehet. Hiszen az úrvacsora őstípusánál, amikor Jézus elárultatása előtt adta tanítványainak a kenyeret és a bort, ott volt közöttük az is, aki elárulja majd őt, s akit Jézus így meg is jelölt, mégsem zárta ki az úrvacsorából őt: "Amikor asztalhoz telepedtek, és ettek, ezt mondta Jézus: Bizony mondom nektek, egy közületek elárul engem, aki együtt eszik velem" (Márk 14,18).

A közösség gyakorlásának elve, a megtérés, a bűnbánat lehetősége, esélye az utolsó pillanatig megmaradt Jézus gyakorlatában. *Még a kereszten is gyakorolta Jézus a kommuniót, bár úrvacsora nélkül, személyesen, mint az Élet Kenyere, az Élet itala*, amikor a megtérő gyilkos kérésére: "Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te királyságodba!" így válaszolt: "Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban" (Lukács 23, 42-43).

Amikor pedig Pál később már ír a méltatlanul evés-ivás úrvacsorai összefüggéseiről, azt is az egyéni lelkiismeretre, önvizsgálatra bízta: "Azért, aki méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az

Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. Vizsgálja meg azért az ember ön magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból. Mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem becsüli meg az Úr testét, ítéletet eszik és iszik önmagának" (1Kor

11,27-29; 2Kor 13,5; Gal 6,4).

A bűnbánat és az egyéni felelősség coram Deo, Isten színe előtt, mindig is ott volt és ott van jelen az úrvacsorával vagy eucharishtiával élők gondolatában és lelkiismeretében, szükségszerű, de önkéntes

önvizsgálatában. És ez a visszautat, a tétkozló fiú hazatérésének utolsó esélyét fenntartó, proklamáló, érvényben tartó jézusi és páli szemlélet erősebb érv minden nyilatkozatnál, s vonatkozik Joe Bidenre éppúgy, mint ellenfeleire.

A keresztyénség történelmében a legnagyobb növekedést éli át

Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek! (Márk 16,15)

Valójában a német 3sat műsorvezetője, Gert Scobel azt tervezte, hogy megvitatja a keresztyén egyházak válságát. Beszélgetőtársai, különösen Hans Joas szociológus azonban nem akarták követni eredeti tervét az "Templomok üresen" című műsorban. (Forrás: <https://www.pro-mediengmagazin.de/> és [weforum.org](https://www.weforum.org)) Írja Dr. Békefy Lajos

Ellentmondásos kép

Németországban sok embernek az a benyomása, hogy a keresztyénség eltűnik, közben pedig globális összehasonlításban a Krisztust követők nagy és színes világtábora a történelem egyik legnagyobb növekedését éli át. Ezt mondta Hans Joas szociológus a berlini Humboldt Egyetem teológiai karáról azon a beszélgetésen, amelyet Gert Scobel tartott. A műsor címe: "A templom üres". A Bremeni Egyetem vallástudósa, Gritt Klinkhammer és a kölni egyetem vallástudósa, Michael Blume a keresztyén egyházak feltételezett válságáról is szóltak.

A megbeszélés során videofelvételeket is bemutattak, melyek sok borzalmat ábrázoltak a templomépületek erőszakos lebontásától vagy lerombolásától kezdve a lakosság vallási-felekezeti érdektelenségén át a papi pálya megtorpanásáig. A közszolgálati műsorszolgáltató idejélmúlt dogmákat és visszaélési botrányokat említett a keresztyén egyházak válságának okaként. Joas szociológus egyértelműen ellentmondott ennek. Tapasztalata szerint a templomok (kivéve a pandémia alatti kényszerbezártságot) nem üresek, amint azt a program címe is sugallja.

Az egyházi istentiszteletek látogatottsága a napi híreket veri

Még akkor is, ha ma a németországi katolikusoknak csak tíz százaléka jár templomba vasárnap - körülbelül 25 millió katolikus él Németországban -, ez 2,5 millió embert jelent, akik részt vesznek ugyanazon az eseményen minden vasárnap. A protestánsok száma 20,7 millió, részvételi arányuk hasonló a római katolikusokéhoz. Ez vasárnaponként kb. 4,7-5,1 millió templomba járó, hitét gyakorló keresztyént/keresztyént

jelent. "Mutasson nekem egy eseményt Németországban, amely eléri ezeket a számokat" - mondja Joas.

A berlini szociológus számára a média „túl éles ellentétet” von le a második világháború utáni németországi keresztyénség helyzete, a templomlátogatás mértéke és a jelen között. A szekularizáció azonban már a 18. században megkezdődött – mutatott rá a szociológus. Eszerint II. Vilmos császár (1859-1941) arra számított, hogy a keresztyénség Poroszországban eltűnik a következő 50 évben. Elvileg Joas Németország történelmét „a keresztyénség belső újjáéledése alábecsüléseként” tekinti.

A vallás kifejezési formája egyre egyedibbé válik

Az evangéliumi mozgalmakra szakosodott vallástudós, Klinkhammer kijelentette: „A vallás a jövőben sem válik feleslegessé. De kifejezési formája egyre egyedibbé válik. Ezért lesz nehezebb dolga az olyan nagy intézményeknek, mint az egyházak”. Ez a vélemény illeszkedik egy másik vallástudós, Ina Wunn kijelentéséhez: „A hivatalos egyház nyilván bizonyos formákban túlélte önmagát. Sokan nem értik a mai egyházak tegnapi, sőt tegnapelőtti formáit, bizonyos gyakorlatait. Tehát az olyan egyház befolyása, amely az állam kiterjesztett karjának tűnik, veszít súlyából...”.

Klinkhammer a karizmatikus keresztyénség növekedését látja az egyház harmadik nagy korszakában, a Szentlélek-korszakban. Másrészt a keresztyénség olyan embereket vonz, akik nagyon foglalkoznak az emberek életkörülményeinek gyógyításával és javításával. Érdekes, hogy az egyébként fundamentalista jelenségeket, vallás-gyakorlási formákat másokkal, modern „hangszereléssel” lecserélő karizmati-

kusok is „világos fundamentalista álláspontokról” érvelnek a válások, a homoszexualitás és az abortusz ellen, főként Latin-Amerikában és Afrikában, hatalmas népszerűséggel. Az amerikai keresztyénséget sokan "jóléti evangéliummal" vádolják.

A növekedés okai

„A keresztyénség gyorsan növekszik az egész világon. Ennek demográfiai okai is vannak” - mondja Joas. Gyorsan növekszik a keresztyén országok népessége Európán kívül. De az egyre növekvő létszámmért felelősek az afrikai és a kelet-ázsiai vallásos hittérítők is. Joas Dél-Korea példáját "rendkívül érdekesnek" tartja. Van egy gyors gazdasági és technikai modernizációs folyamat, amely a saját keresztyén vallásformáik (posztmodern reformátusság) megerősödésével, ugyanakkor a keresztyénség megszokott formáinak elhagyásával is együtt jár.

Legfrissebb adatok táblázata a növekedésről

Az előrejelzések szerint a globális keresztyén népesség növekedése körülbelül ugyanolyan ütemű lesz, mint a 2010-2050 közötti globális népességnövekedés. A világ keresztyéneinek legnagyobb része 2010-től Amerikában élt, míg a keresztyének legnagyobb része várhatóan a Szahara alatt elterülő Afrikában lesz 2050-re.

A globális keresztyén népesség gazdasági növekedése, ereje várhatóan még inkább növekedni fog, de lényegesen kisebb lesz, mint az egész világ gazdasági növekedése. Egyelőre nagy rejtély a kínai keresztyénség, ami szintén előre nem látott növekszik.

Az elkövetkező években a keresztyén lakossággal összefüggő gazdasági befolyás globális megoszlásavárhatóan továbbra is nagyrészt Amerika elsőbbsége alatt áll, Európában a hatás kissé csökken, a Szaharától délre fekvő Afrika és az ázsiai-csendes-óceáni régiók pedig kissé növekedni fognak.

Uram, hogy Lássak...

Lukács 18:35-43

Fiatalsainknak

Kedves Olvasóink! Mielőtt Jézus bevonult volna Jeruzsálembe, átvonult Jerikón. Azon a városon, melyet a Kánaánba bevonuló Izráéliek elsőként foglaltak el. Lerombolták, szinte senkit nem hagytak életben. Engedelmeskedtek az Isten parancsának. Meg is átkozta Isten a várost, és azt az embert, aki újjá akarja majd építeni. Sokáig nem is épült újjá a város, de később akadt valaki, aki ezt megtette, és az Isten által kimondott átok be is teljesedett rajta. A város azonban megépült. Az emberek visszatértek, és újra benépesült. Amikor Jézus arra jár, több embert is megszólít. Az egyik ilyen ember Zákeus volt, az emberek által gyűlölt fővámszedő. De nem róla akarok most néhány gondolatot leírni, hanem egy vak emberről, aki Jerikóban koldult.

Megszokhattuk, hogy Jézus soha nincs egyedül. Sőt, legtöbbször hatalmas tömegek követték Őt. A nagy tömegnek pedig hangja van. Most zajlik a foci EB. Biztosan láttátok azt, amikor a Magyar drukkerok vonultak a Puskás Stadionba. Mekkora hanggal voltak! Sokan voltak, és ha az emberek sokan vannak, nem tudnak csendben lenni. Jézust is egy elég zajos tömeg követte. A vak ember pedig meghallotta őket. El is kezdett kérdezősködni, hogy mi az a zaj, amit hall? Azok, akik mellette álltak, elmondták, hogy a Názáreti Jézus jön erre. A vak ember pedig elkezdett kiabálni. Szólongatta Jézust, és ezt mondta: Jézus Dávid fia, könyörülj rajtam. Akik mellette álltak megpróbálták elnémítani. Hagyja már abba a kiabálást, Jézus úgy sem fog vele foglalkozni. De minél inkább el akarták

hallgattatni, annál hangosabban kiabált. Ennek meg is lett a gyümölcse. Jézus meghallotta, megállt, és odahívta magához a nyomorultat. Amikor közel ért hozzá, megkérdezte tőle: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled. Uram, hogy lássak. Szólt a válasz. Jézus pedig ezt mondta: Láss, a hited megtartott téged.

Elgondolkoztató az, amit a vak ember kér. Uram, hogy lássak. Ő nyilván a szeme világára gondol. Hiszen nem

kép: internet

lát. Nem ismeri a körülötte lévő világot. Ezt akarja bepótolni, és átélni min azt, ami eddig kimaradt az életéből. Ennek a kérésnek azonban van egy átvitt értelme is. Nem csak nézni akar, hanem látni. Ez pedig a mi világunkban is nagyon fontos. Az, hogy lássunk, ne csak nézzünk. Ne csak nézzük a bennünket körülvevő világot, hanem lássuk meg azt, hogy milyen ez a világ. Lássuk meg azt, hogy az emberek egy bűnös világban élnek, melybe Isten csodálatos világossága ragyogott bele Jézus Krisztus által. Mi

pedig el kell, hogy döntsük, melyik útra lépünk rá. A világot követjük, minden butaságával, önzőségével, vagy Jézus Krisztust, az Ő szeretetét, kegyelmét. Ez az, amiről Jézus úgy beszélt, hogy van egy széles út, és egy keskeny út. A szélesen könnyű járni, mert széles, de ez a tágas kapuhoz visz, mely a pokolnak a kapuja. A keskeny úton nehéz menni, mert Isten törvényeit kell betartani, megtartani. De ez visz a szűk kapuhoz, ami a Mennyszag kapuja. Ezt a látást csak Jézus Krisztus adhatja meg nekünk. Úgy, ahogy a történetbeli vak embernek visszaadta a látását, úgy adhat nekünk is tiszta látást a mi életünkben. Nekünk csak kérnünk kell. Kiáltanunk Jézus felé. Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam. Így biztos, hogy nem fog bennünket senki sem félrevezetni, nem fognak rossz útra vinni. Látni fogjuk ugyanis a helyes utat, ismerni fogjuk a helyes döntést. Legyen így!

Imádság: Kegyelmes Isten!

Köszönjük Neked jószágodat. Köszönjük, hogy az emberi nemzetséget Te nem akartad a vakság sötétében hagyni, hanem elküldted az élet világosságát, Jézus Krisztust. Add, hogy általa egyre több ember szeme megnyíljon az igazi, tiszta látásra. Ámen.

Aranymondás: „És egyszerre, mintha pikkelyek estek volna le a szeméről, újra látott, azután felkelt, és megkeresztelkedett” Apostolok Cselekedetei 9:18

Kraus Viktor

Református Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás • Cím: Deregyő 216, 076 74 Deregyő, IČO/reg.szám: 31256732 • Nyilvántartási szám: EV 5612/18, ISSN: 2585-8491

Megjelenik havonta. Kereskedelmi forgalomba nem hozható. • **Terjeszti** a Deregyő-i Református Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség: főszerkesztő: Csoma László, szerkesztők: Csoma Annamária, Györky Szilvia, Kraus Viktor, kárpát-medencei tudósítók: Fábíán Tibor, Szenn Péter
Szerkesztőség címe: 076 74 Draňov-Deregyő 216, Tel.: 056/63 953 96, Mobil: 0908 035 094, E-mail: ladislavcsoma@gmail.com vagy csomalaszlo@centrum.sk

Nyomda: Marián Györky - MS PRINT